

Tematický súhrn

Dizajny Spoločenstva

Dizajn je právom vyplývajúcim z duševného vlastníctva, ktoré chráni vonkajšiu úpravu výrobku. Nariadenie č. 6/2002¹ poskytlo Európskej únii vlastný systém ochrany tým, že vytvorilo dizajn Spoločenstva.

Tento dizajn má jednotný charakter a vyvoláva rovnaké účinky v celej Európskej únii. Na území Únie tak priznáva jeho majiteľovi výlučné právo využívať ho a brániť akejkoľvek tretej strane, ktorá nemá jeho súhlas, aby dizajn využívala. Doba trvania ochrany je 5 rokov a môže byť predĺžená až na celkové obdobie 25 rokov.

Zápis dizajnov Spoločenstva vykonáva Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), ktorý má tiež právomoc rozhodovať o návrhoch na výmaz zapísaných dizajnov Spoločenstva. Rozhodnutia EUIPO možno napadnúť odvolaním pred odvolacími senátmi EUIPO. Všeobecný súd Európskej únie rozhoduje o žalobách, v ktorých sa navrhuje zrušenie rozhodnutí uvedených odvolacích senátov. Proti rozhodnutiam Všeobecného súdu možno podať na Súdny dvor odvolanie, ktorého preskúmanie podlieha prijatiu. Výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva možno okrem toho navrhnúť na vnútroštátnej úrovni na súde pre dizajny Spoločenstva na základe vzájomného návrhu v konaní o žalobe pre porušenie práv.

Nariadenie č. 6/2002 okrem toho upravuje aj ochranu nezapísaných dizajnov Spoločenstva. Tieto dizajny sú chránené počas obdobia 3 rokov od ich sprístupnenia verejnosti v rámci Európskej únie.

Tento tematický súhrn ponúka ucelený pohľad na judikatúru v oblasti dizajnov Spoločenstva.

---

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142).

OBSAH²

I. PODMIENKY OCHRANY A DÔVODY VÝMAZU	3
1. Vymedzenie dizajnu	3
a) Podmienka vyobrazenia dizajnu.....	3
b) Podmienka viditeľnosti	4
c) Pojem „výrobok“ a rozsah opisu	5
2. Novosť	6
3. Osobitý charakter	7
a) Kritériá posúdenia	7
b) Priemyselný sektor dotknutého výrobku	9
c) Informovaný užívateľ	11
d) Miera tvorivej voľnosti pôvodcu	13
e) Celkový dojem	15
4. Sprístupnenie verejnosti	17
a) Kritériá posúdenia	17
b) Domnienka sprístupnenia verejnosti	19
c) Dôkaz o sprístupnení verejnosti	20
d) Ochranná lehota	23
5. Dizajn predstavujúci súčasť zloženého výrobku	23
a) Podmienky ochrany	23
b) Oprava zloženého výrobku	25
6. Dizajny dané svojou technickou funkciou a prepojený dizajn	27
7. Rozpor so skorším dizajnom	30
8. Použitie označenia s rozlišovacou schopnosťou v neskoršom dizajne	32
9. Neoprávnené použitie diela chráneného autorským právom	33
II. PRÁVA VYPLÝVAJÚCE Z DIZAJNOV	35
1. Vlastnícke právo k dizajnu.....	35
2. Účinky práva na dizajn	36
III. KONANIE A SPOR.....	39
1. Návrh a konanie o zápise – Referenčný dátum pre preskúmanie	39
2. Návrh a konanie o výmaz	39
a) Prípustnosť návrhu na výmaz	39
b) Predmet návrhu na výmaz	40
c) Rozsah preskúmania návrhu na výmaz	41
d) Dôkazy nepredložené včas	42
e) Zachovanie v pozmenenej forme	43
3. Žaloba na súde Únie – Rozsah súdneho preskúmania.....	44

² Tento obsah v podstate preberá štruktúru rubriky Dizajny Spoločenstva v Prehľade judikatúry.

I. Podmienky ochrany a dôvody výmazu

1. Vymedzenie dizajnu

a) Podmienka vyobrazenia dizajnu

- [Rozsudok z 5. júla 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

Spoločnosť Mast-Jägermeister SE podala prihlášky dvoch dizajnov Spoločenstva. Ochrana sa požadovala pre „poháre“, ale predložené vyobrazenia zobrazovali pohár a fľašu.

EUIPO sa domnieval, že týmto prihláškam nebolo možné priznať nijaký deň podania, pretože vyobrazenia týchto dizajnov neumožňovali určiť, či sa ochrana žiadala pre pohár, fľašu alebo kombináciu oboch. Všeobecný súd zamietol žalobu proti tomuto rozhodnutiu.

Súdny dvor zamietol odvolanie a rozhodol, že vyobrazenie dizajnu obsiahnuté v prihláške musí umožňovať jasne identifikovať predmet, o ktorého ochranu sa žiada.

Tento záver predovšetkým vyplýva z analýzy znenia článku 36 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 6/2002, ktorý stanovuje, že prihláška dizajnu musí obsahovať „vyobrazenie dizajnu vhodné na reprodukciu“. Samotný pojem vyobrazenia obsahuje myšlienku jasnej rozpoznateľnosti dizajnu. Navyše článok 4 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 2245/2002, hoci nestanovuje ďalšie obsahové požiadavky nad rámec požiadavky stanovenej v článku 36 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 6/2002, okrem iného spresňuje, že vyobrazenie musí byť dostatočne kvalitné na to, aby sa dali jasne rozlíšiť všetky detaily predmetu, o ktorého ochranu sa žiada.

Ďalej treba uviesť, že tento doslovný výklad je potvrdený teleologickým výkladom článku 36 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 6/2002, ktorý má prispievať k riadnemu fungovaniu systému zápisu dizajnov. Účelom požiadavky grafického vyobrazenia je tak predovšetkým vymedziť samotný dizajn s cieľom určiť presný predmet ochrany priznanej zapísaným dizajnom jeho majiteľovi.

V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že zápisom dizajnu do verejného registra sa má dizajn sprístupniť príslušným orgánom a verejnosti, predovšetkým hospodárskym subjektom. Príslušné orgány musia jasne a presne poznať povahu prvkov tvoriacich dizajn, aby mohli plniť svoje povinnosti týkajúce sa predbežného preskúmania prihlášok, ako aj uverejnenia a vedenia vhodného a presného registra dizajnov. Okrem toho hospodárske subjekty musia mať možnosť dozvedieť sa jasne a presne o vykonaných zápisoch alebo prihláškach podaných ich skutočnými, ako aj potenciálnymi konkurentami a získať tak relevantné informácie o právach tretích osôb. Táto požiadavka má zabezpečiť právnu istotu tretím osobám.

Navyše skutočnosť, že deň podania umožňuje získať právo prednosti, sama osebe odôvodňuje požiadavku, aby vyobrazenie bolo bez nepresností týkajúcich sa dizajnu, ktorého zápis sa žiada. Nepresná prihláška by totiž vytvárala riziko, že dizajn, ktorého predmet ochrany nie je jasne identifikovaný, získa nadmernú ochranu na základe práva prednosti.

Napokon, pokiaľ ide o analýzu kontextu, Súdny dvor poznamenal, že článok 12 ods. 2 nariadenia č. 2245/2002 stanovuje, že oprava prihlášky nemôže meniť vyobrazenie dotknutého dizajnu. To

³ Pozri rovnako rozsudok z 9. februára 2017, [Mast-Jägermeister/EUIPO \(Poháre\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

však nevyhnutne znamená, že prihláška musí predtým, než môže získať deň podania, obsahovať také vyobrazenie, ktoré umožňuje identifikovať predmet, o ktorého ochranu sa žiada.

Vyobrazenie dizajnu, ktorého zápis sa žiada, musí preto umožňovať jasne identifikovať tento dizajn. Z článku 46 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 pritom vyplýva, že prihláška, ktorá obsahuje nedostatky týkajúce sa podmienok uvedených v článku 36 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré neboli v stanovenej lehote odstránené, sa nepovažuje za prihlášku dizajnu Spoločenstva, a že v dôsledku toho jej nie je priznaný deň podania.

b) Podmienka viditeľnosti

- [Rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁴

Spoločnosť Easy Sanitary Solutions BV bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho sprchový odtokový žľab. Spoločnosť I-Drain, ktorej právnou nástupkyňou sa stala spoločnosť Group Nivelles NV, podala na EUIPO návrh na výmaz sporného dizajnu, založený najmä na nedostatku novosti. Odvolací senát EUIPO sa domnieval, že sporný dizajn bol nový. Všeobecný súd toto rozhodnutie zrušil.

Súdny dvor zamietol odvolania, ktoré podali Easy Sanitary Solutions a EUIPO. Rozhodol, že skutočnosť, aby bol znak dizajnu viditeľný, predstavuje zásadnú podmienku tejto ochrany.

Súdny dvor zdôraznil, že keď navrhovateľ výmazu uvádza dôvod na výmaz stanovený v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, prináleží mu predložiť dôkazy, ktorými možno preukázať, že sporný dizajn nespĺňa podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia.

Posúdenie novosti dizajnu sa navyše musí uskutočniť vo vzťahu k jednému alebo viacerým presným, individualizovaným, určeným a identifikovaným dizajnom spomedzi všetkých dizajnov, ktoré boli predtým sprístupnené verejnosti.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 3 písm. a) nariadenia č. 6/2002 je dizajn definovaný ako „vonkajší[a] úprav[a] celku alebo časti výrobku, ktorá vyplýva zo znakov najmä línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenia“. Z toho vyplýva, že v rámci systému stanoveného uvedeným nariadením predstavuje vonkajšia úprava rozhodujúci prvok dizajnu.

Skutočnosť, aby bol znak dizajnu viditeľný, predstavuje preto zásadnú podmienku tejto ochrany. V odôvodnení 12 nariadenia č. 6/2002 sa tak uvádza, že ochrana dizajnov by sa nemala rozširovať na tie súčasti, ktoré nie sú viditeľné počas bežného užívania výrobku, ani na tie znaky súčasti, ktoré nie sú viditeľné, keď je nainštalovaná, a že preto by sa tieto znaky nemali zohľadňovať na účely posúdenia, či ostatné znaky tohto dizajnu spĺňajú podmienky na získanie ochrany.

Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že je zásadné, aby inštancie Úradu mali k dispozícii obrázky skoršieho dizajnu, ktorý musí umožňovať vnímať vonkajšiu úpravu výrobku, v ktorom je dizajn

---

⁴ Pozri rovnako rubriky „I. 2. Novosť“ a „I. 4. a. Sprístupnenie verejnosti – Kritériá posúdenia“, ako aj rozsudok z 13. mája 2015, [Group Nivelles/ÚHVT – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žľab\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

stelesnený, a presným a určitým spôsobom identifikovať skorší dizajn s cieľom posúdiť novosť a osobitý charakter sporného dizajnu.

Navrhovateľ výmazu tak musí poskytnúť Úradu presnú a úplnú identifikáciu a vyobrazenie dizajnu, o ktorom sa uvádza, že je skorší, a to s cieľom preukázať, že sporný dizajn nemožno platne zapísať.

c) Pojem „výrobok“ a rozsah opisu

- [Rozsudok z 13. júna 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can \(Plechovky\) \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Spoločnosť Ball Beverage Packaging Europe Ltd bola majiteľkou dizajnu zapísaného na EUIPO vyobrazujúceho plechovky podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor zamietol návrh na výmaz tohto dizajnu, ktorý podala spoločnosť Crown Hellas Can SA. Toto rozhodnutie však zrušil odvolací senát, ktorý nariadil výmaz uvedeného dizajnu z dôvodu, že nemal osobitý charakter, pričom sa však nevyjadril k novosti.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, poskytol užitočné spresnenia týkajúce sa povahy konania o zápise dizajnov Spoločenstva, pojmu „výrobok“ v zmysle článku 3 písm. a) nariadenia č. 6/2002 a rozsahu opisu sporného dizajnu obsiahnutého v prihláške podľa článku 36 ods. 3 písm. a) uvedeného nariadenia.

Všeobecný súd najprv uviedol, že vzhľadom na to, že definícia predmetu ochrany sporného dizajnu je súčasťou meritórneho preskúmania jeho zápisu, eventuálny postoj EUIPO k tejto otázke v konaní o zápise nemôže byť pre odvolací senát záväzný s prihliadnutím na v podstate formálnu a rýchlu kontrolu, ktorú vykonáva EUIPO počas tohto konania o zápise.

Všeobecný súd ďalej zamietol výhradu založenú na tom, že odvolací senát sa nesprávne domnieval, že sporný dizajn, a to vyobrazenie troch plechoviek v rôznych veľkostiach, nepredstavuje výrobok v zmysle článku 3 písm. a) nariadenia č. 6/2002. V tejto súvislosti Všeobecný súd uviedol, že predmetom dizajnu môže byť len jednotný predmet, keďže uvedený článok výslovne uvádza vonkajšiu úpravu „výrobku“. Okrem toho spresnil, že skupina produktov môže predstavovať „výrobok“ v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, ak sú esteticky zladené, majú funkčný vzťah a zvyčajne sa predávajú ako jednotný výrobok. Všeobecný súd tak v tomto prípade rozhodol, že je zjavné, že tri plechovky vyobrazené v spornom dizajne neplnia spoločnú funkciu v tom zmysle, že neplnia funkciu, ktorú by nemohla plniť individuálne každá z nich, ako je to napríklad v prípade príboru alebo šachovnice a šachových figúrok.

Všeobecný súd napokon uviedol, že opis prípadne sa nachádzajúci v prihláške nemôže ovplyvniť meritórne posúdenia týkajúce sa novosti alebo osobitého charakteru dotknutého dizajnu. Podľa Všeobecného súdu tento opis nemôže mať vplyv ani na otázku, aký je predmet ochrany dotknutého dizajnu, ktorá nesporne súvisí s posúdeniami týkajúcimi sa novosti alebo osobitého charakteru.

2. Novosť

- [Rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie⁶, Súdny dvor, na ktorý bolo podané odvolanie, uviedol, že článok 5 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 neviaže novosť dizajnu na výrobky, v ktorých ho možno stelesniť alebo na ktorých ho možno použiť. Navyše v súlade s článkom 10 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa ochrana, ktorú poskytuje dizajn Spoločenstva, vzťahuje na „akýkoľvek dizajn“, ktorý nevyvoláva u informovaného užívateľa odlišný celkový vizuálny dojem.

Okrem toho tak z článku 36 ods. 6, ako aj z článku 19 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že z titulu zapísaného dizajnu Spoločenstva má jeho majiteľ výlučné právo použiť dotknutý dizajn na všetky druhy výrobkov, a nielen na výrobok uvedený v prihláške.

Dizajn Spoločenstva preto nemožno považovať za nový, ak bol verejnosti sprístupnený zhodný dizajn, aj keď by mal byť tento skorší dizajn stelesnený v odlišnom výrobku alebo použitý na odlišnom výrobku. Skutočnosť, že ochrana priznaná dizajnu sa neobmedzuje len na výrobky, v ktorých má byť stelesnený alebo na ktorých má byť použitý, totiž nevyhnutne znamená, že ani posúdenie novosti dizajnu nemožno obmedziť len na tieto výrobky.

- [Rozsudok zo 6. júna 2013, Kastenholz/ÚHVT – Qwatchme \(Ciferníky hodín\) \(T-68/11, EU:T:2013:298\)](#)⁷

Spoločnosť Qwatchme A/S bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho ciferníky hodín podľa nariadenia č. 6/2002. Odvolací senát, ktorý potvrdil rozhodnutie výmazového odboru, zamietol návrh na výmaz, ktorý podal pán Erich Kastenholz z dôvodu, že sporný dizajn bol v dôsledku existujúcich rozdielov medzi kotúčmi naozaj odlišný od skorších dizajnov.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, rozhodol, že kolidujúce dizajny nie sú zhodné, pretože ich znaky sa neodlišujú iba v nepodstatných detailoch.

Tento rozsudok sa týka najmä požiadaviek novosti a osobitého charakteru, od ktorých závisí ochrana dizajnov Spoločenstva. Všeobecný súd uviedol, že z článku 5 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že dva dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch, čiže v detailoch, ktoré nie sú okamžite spozorovateľné, a ktoré teda nevytvárajú rozdiely, hoci aj malé, medzi uvedenými dizajnmi.

⁵ Pozri rovnako rubriky „I. 1. b. Vymedzenie dizajnu – Podmienka viditeľnosti“ a „I.4.a. Sprístupnenie verejnosti – Kritériá posúdenia“, ako aj rozsudok z 13. mája 2015, [Group Nivelles/ÚHVT – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žlab\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

⁶ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 1. b. Vymedzenie dizajnu – Podmienka viditeľnosti“, s. 4.

⁷ Odvolanie podané proti tomuto rozsudku bolo zamietnuté uznesením zo 17. júla 2014, [Kastenholz/ÚHVT](#) (C-435/13 P, neuvverejnené, EU:C:2014:2124).

Naopak pri posúdení novosti dizajnu je potrebné zohľadniť existenciu nie nepodstatných rozdielov medzi kolidujúcimi dizajnmi, aj keď sú tieto rozdiely malé. V tejto súvislosti Všeobecný súd rozhodol, že znenie článku 6 nariadenia č. 6/2002 ide nad rámec znenia článku 5 tohto nariadenia. Rozdiely zistené medzi kolidujúcimi dizajnmi v rámci tohto článku 5 tak nemusia, najmä ak sú malé, postačovať na vyvolanie odlišného celkového dojmu u informovaného užívateľa v zmysle článku 6 toho istého nariadenia. V takom prípade bude možné sporný dizajn považovať za nový v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002, pričom však jeho charakter nebude možné považovať za osobitý v zmysle článku 6 toho istého nariadenia.

Naproti tomu v rozsahu, v akom ide podmienka stanovená v uvedenom článku 6 nad rámec podmienky stanovenej v článku 5 nariadenia č. 6/2002, sa odlišný celkový dojem u informovaného užívateľa v zmysle článku 6 toho istého nariadenia môže zakladať len na existencii objektívnych odlišností medzi kolidujúcimi dizajnmi. Tieto objektívne odlišnosti teda musia postačovať na splnenie podmienky novosti podľa článku 5 nariadenia č. 6/2002.

3. Osobitý charakter

a) Kritériá posúdenia

- [Rozsudok z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Spoločnosť Karen Millen Fashions Ltd navrhla a uviedla do predaja v Írsku pružované tričko, ako aj čierny pletený top. Spoločnosti Dunnes Stores a Dunnes Stores (Limerick) Ltd kúpili kusy týchto odevov, následne dali vyrobiť napodobeniny týchto odevov mimo Írska a uviedli ich do predaja vo svojich írskych obchodoch. Spoločnosť Karen Millen Fashions, ktorá tvrdila, že je majiteľkou nezapísaných dizajnov Spoločenstva vzťahujúcich sa na uvedené odevy, podala žalobu, ktorou sa domáhala najmä uloženia zákazu skupine spoločností Dunnes používať tieto dizajny, ako aj náhrady škody. Supreme Court (Najvyšší súd, Írsko), rozhodujúci v spore, položil Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky týkajúce sa posúdenia osobitého charakteru dizajnu Spoločenstva.

Súdny dvor rozhodol, že článok 6 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa dizajn mohol považovať za dizajn, ktorý má osobitý charakter, musí byť celkový dojem, ktorý tento dizajn vyvoláva u informovaného užívateľa odlišný od celkového dojmu, ktorý vyvoláva u takéhoto užívateľa nie kombinácia izolovaných prvkov vytrhnutých z viacerých skorších dizajnov, ale jeden alebo viacero skorších dizajnov zohľadňovaných individuálne.

Na základe odkazu na celkový dojem, ktorý u informovaného užívateľa vyvoláva akýkoľvek dizajn, ktorý sa sprístupnil verejnosti, sa totiž musí uvedený článok 6 vykladať v tom zmysle, že posúdenie osobitého charakteru dizajnu sa musí vykonať vo vzťahu k jednému alebo viacerým presným, individualizovaným, určeným a identifikovaným dizajnom spomedzi všetkých dizajnov, ktoré boli predtým sprístupnené verejnosti.

- [Rozsudok z 21. novembra 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/ÚHVT – Wenf International Advisers \(Vývrtka\) \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

Spoločnosť El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho vývrtku. Spoločnosť Wenf International Advisers Ltd podala návrh na výmaz tohto dizajnu okrem iného z dôvodu, že nemal osobitý charakter. ÚHVT [teraz EUIPO] vyhovel návrhu na výmaz.

Všeobecný súd zamietol žalobu a uviedol, že osobitý charakter dizajnu sa v súlade s článkom 6 nariadenia č. 6/2002 posudzuje porovnaním celkových dojmov, ktoré vyvolávajú u informovaného užívateľa kolidujúce dizajny a s prihliadnutím na mieru tvorivej voľnosti pôvodcu. Kritérium týkajúce sa nevýhod alebo rôznych ťažkostí pri používaní skoršieho dizajnu, ktoré mali byť údajne vyriešené sporným dizajnom, sa teda nenachádza medzi kritériami, ktoré môžu byť zohľadnené na účely posúdenia osobitého charakteru dizajnu. Okrem toho, ako vyplýva z článkov 1 a 3 nariadenia č. 6/2002, právo k dizajnom má chrániť vonkajšiu úpravu výrobku, a nie návrh spôsobov jeho použitia alebo fungovania.

- [Rozsudok zo 16. júna 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Stolová lampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)^{8 9}](#)

Dňa 16. júla 2014 podala spoločnosť Davide Groppi Srl na EUIPO prihlášku dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho stolovú lampu. Po zápise dizajnu podala spoločnosť Viabizzuno Srl návrh na výmaz, pričom sa odvolala na článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002¹⁰, vykladaný v spojení s článkom 6 toho istého nariadenia¹¹, a ktorý sa vzťahoval na skorší dizajn z 22. septembra 2011. Tento skorší dizajn bol vymazaný 30. októbra 2018.

Dňa 22. novembra 2018 výmazový odbor vymazal dizajn spoločnosti Davide Groppi z dôvodu, že nemal osobitý charakter v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002. Odvolací senát potvrdil toto rozhodnutie a domnieval sa, že okolnosť, že skorší dizajn bol vymazaný, bola irelevantná, keďže dôležité bolo iba to, že bol sprístupnený verejnosti.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba o neplatnosť, zamietol žalobu spoločnosti Davide Groppi. Všeobecný súd po prvýkrát zdôraznil, že výmaz skoršieho dizajnu, uvádzaného na podporu návrhu na výmaz neskoršieho dizajnu na základe článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, ku ktorému došlo počas správneho konania, nemá žiadne dôsledky. Okrem toho spresnil hranice úlohy, ktorú zohráva povaha výrobkov, v ktorých sú dizajny stelesnené, pri skúmaní dôvodu výmazu na základe toho istého ustanovenia.

⁸ Odvolanie proti tomuto rozsudku nebolo prijaté (uznesenie z 26. novembra 2021, [Davide Groppi/EUIPO](#), C-490/21 P, neverejnené, EU:C:2021:968).

⁹ Pozri rovnako rubriku „I.3. b. Osobitý charakter – Priemyselný sektor dotknutého výrobku“.

¹⁰ V súlade s článkom 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 v znení zmien sa dizajn Spoločenstva môže vymazať, iba ak nespĺňa podmienky stanovené v článkoch 4 až 9.

¹¹ V súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, nazvaným „Osobitý charakter“, o dizajne platí, že má osobitý charakter, ak celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, sa odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti. Navyše odsek 2 tohto článku spresňuje, že pri posudzovaní osobitého charakteru sa zohľadňuje miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu.

Všeobecný súd zdôraznil, že okolnosť, že skorší dizajn bol vymazaný, je irelevantná, keďže bol sprístupnený verejnosti. Cieľom článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 je totiž zabrániť zápisu dizajnov nespĺňajúcich podmienky, ktoré by opodstatňovali ich ochranu, a najmä podmienku týkajúcu sa ich „osobitého charakteru“ v zmysle článku 6 tohto nariadenia, a nie chrániť skorší dizajn. Pritom pripomenul, že dôvody výmazu upravené v uvedenom článku nezodpovedajú logike ochrany skoršieho práva, ponúkanej výlučne majiteľovi tohto práva, ktorého výmaz by spôsobil, že konanie o výmaze proti dizajnu Spoločenstva by sa stalo bezpredmetné, ale v zásade sa ich môže dovoľávať ktokoľvek. Pokiaľ ide konkrétnejšie o posúdenie osobitého charakteru dizajnu podľa článku 25 ods. 1 písm. b) a článku 6 nariadenia č. 6/2002, Všeobecný súd zdôraznil, že z odôvodnenia 14 toho istého nariadenia vyplýva, že toto posúdenie by malo spočívať v určení, či celkový dojem, ktorý nadobudne informovaný užívateľ skúmajúci dizajn, sa jasne odlišuje od dojmu, ktorý nadobudne z existujúceho súboru dizajnov. Spresnil totiž, že jedinou funkciou skoršieho dizajnu je odhaliť predchádzajúci stav techniky v danej oblasti, ktorý zodpovedá súboru dizajnov vzťahujúcich sa na dotknutý výrobok, ktoré už boli sprístupnené verejnosti ku dňu podania prihlášky dotknutého dizajnu. Všeobecný súd preto usúdil, že dôležitá je jedine okolnosť, že skorší dizajn bol sprístupnený verejnosti, a nie rozsah ochrany priznanej uvedenému dizajnu, ktorý by vyplýval z platnosti jeho zápisu.

b) Priemyselný sektor dotknutého výrobku

- [Rozsudok z 22. júna 2010, Shenzhen Taiden/ÚHVT – Bosch Security Systems \(Komunikačné zariadenie\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

Spoločnosť Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho komunikačné zariadenie podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor zamietol návrh na výmaz tohto dizajnu, ktorý podala spoločnosť Bosch Security Systems BV. Toto rozhodnutie však zrušil odvolací senát, ktorý sa domnieval, že sporný dizajn nemal osobitý charakter z dôvodu, že rozdiely medzi uvedeným dizajnom a skorším medzinárodným dizajnom neboli dostatočne vnímateľné na to, aby u informovaného užívateľa vyvolávali odlišný celkový dojem.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, spresnil, že ako vyplýva z odôvodnenia 14 nariadenia č. 6/2002, pri posúdení, či dizajn má osobitý charakter, treba zohľadniť povahu výrobku, na ktorom je dizajn použitý alebo v ktorom je dizajn stelesnený, a najmä priemyselný sektor, do ktorého patrí.

- [Rozsudok zo 16. júna 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Stolová lampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie¹⁴, Všeobecný súd po konštatovaní, že zápis sporného dizajnu sa všeobecne vzťahuje na svietidlá, pripomenul, že hoci

¹² Pozri rovnako rubriku „I.3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“.

¹³ Pozri rovnako rubriku „I.3. a. Osobitý charakter – Kritériá posúdenia“.

¹⁴ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 3. a. Osobitý charakter – Kritériá posúdenia“, s. 9.

je určenie sektora výrobkov relevantným hľadiskom pri identifikovaní informovaného užívateľa a jeho úrovne pozornosti, pri určení miery tvorivej voľnosti pôvodcu pri jeho tvorbe a prípadne aj pri porovnávaní celkových dojmov vyvolaných u uvedeného informovaného užívateľa, nemôže znamenať, že výrobky dotknuté predmetnými dizajnmi sú podobné alebo patria do toho istého sektora. V tejto súvislosti uviedol, že článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 neobsahuje žiadnu podmienku podobnosti výrobkov a že podmienenie ochrany dizajnu povahou výrobku by viedlo k jej obmedzeniu iba na dizajny patriace do určitého sektora.

- [Rozsudok z 10. novembra 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich \(Stavebný panel\) \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

V nadväznosti na prihlášku podanú na EUIPO bol spoločnosti Eternit (Belgicko) zapísaný dizajn Spoločenstva vyobrazujúci stavebný panel. Spoločnosť Eternit Österreich GmbH podala návrh na výmaz tohto dizajnu najmä z dôvodu, že nemal osobitý charakter¹⁵ vo vzťahu ku skoršiemu dizajnu vyobrazujúcemu panel pre protihlukovú stenu. EUIPO vymazal sporný dizajn s odôvodnením, že nemal osobitý charakter, pretože pre informovaného užívateľa bol celkovo podobný skoršiemu dizajnu.

Všeobecný súd zamietol žalobu spoločnosti Eternit proti rozhodnutiu EUIPO. V tejto veci Všeobecný súd jednak presnejšie určil tie z kolidujúcich dizajnov, vo vzťahu ku ktorým treba definovať dotknutý sektor, informovaného užívateľa a mieru tvorivej voľnosti pôvodcu. Okrem toho spresnil, či sú výrobky skutočne uvádzané na trh, v ktorých sú kolidujúce dizajny stelesnené alebo na ktorých sú použité, relevantné pri posúdení osobitého charakteru sporného dizajnu.

Všeobecný súd v prvom rade pripomenul, že posúdenie osobitého charakteru sporného dizajnu sa v podstate vykoná preskúmaním v štyroch etapách. V tejto súvislosti spresnil, že prvé tri etapy analýzy, t. j. identifikáciu dotknutého sektora, informovaného užívateľa a miery tvorivej voľnosti pôvodcu, treba vykonať len vo vzťahu ku spornému dizajnu. Vzhľadom na to, že skorší dizajn môže patriť do úplne odlišného sektora, ktorý sa vyznačuje odlišným informovaným užívateľom a odlišnou tvorivou voľnosťou pôvodcu, nie je totiž tento skorší dizajn relevantný na účely týchto prvých troch etáp analýzy. Naopak štvrtá etapa spočívajúca v porovnaní celkových dojmov vyvolávaných kolidujúcimi dizajnmi zahŕňa zohľadnenie tak sporného dizajnu, ako aj skoršieho dizajnu.

V druhom rade Všeobecný súd uviedol, že v rámci posúdenia osobitého charakteru môžu byť za určitých okolností zohľadnené výrobky skutočne uvádzané na trh, v ktorých sú stelesnené alebo na ktorých sú použité kolidujúce dizajny. Spresnil, že výrobky skutočne uvádzané na trh alebo spôsob ich používania sú relevantné, ak zo samotného grafického alebo fotografického vyobrazenia sporného dizajnu nemožno určiť, ktoré aspekty tohto dizajnu sú viditeľné, alebo spôsob, akým bude dizajn vizuálne vnímaný. Výrobky skutočne uvádzané na trh totiž môžu byť zohľadnené len na ilustračné účely, aby sa určili vizuálne aspekty dizajnov. Nemožno teda zohľadniť výrobok, ktorý je skutočne uvádzaný na trh, ak sa dizajn, ktorý je na ňom použitý alebo

---

¹⁵ V zmysle článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, vykladaného v spojení s článkom 6 tohto nariadenia, dizajn Spoločenstva sa môže vymazať, ak nemá osobitý charakter, takže celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, sa neodlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti.

ktorý je v ňom stelesnený, odlišuje od dizajnu, ako je zapísaný, alebo ak sú na ňom badateľné znaky, ktoré jasne nevyplývajú z grafického vyobrazenia dizajnu.

c) Informovaný užívateľ

- [Rozsudok z 20. októbra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

Spoločnosť PepsiCo Inc. bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho okrúhly predmet na účely reklamy. Spoločnosť Grupo Promer Mon Graphic SA podala na EUIPO návrh na výmaz tohto dizajnu založený najmä na existencii skoršieho dizajnu. Odvolací senát EUIPO usúdil, že dotknuté dizajny vyvolávali u informovaného užívateľa odlišný celkový dojem, a teda že napadnutý dizajn nebol v rozpore s uvádzaným skorším právom. Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba, zrušil toto rozhodnutie a zastával názor, že rozdiely zistené odvolacím senátom boli nedostatočné na to, aby napadnutý dizajn vyvolal u informovaného užívateľa celkový dojem odlišný od dojmu, ktorý vyvoláva skorší dizajn.

Súdny dvor, na ktorý bolo podané odvolanie, ktoré zamietol, spresnil pojem informovaného užívateľa.

Zo samotnej povahy informovaného užívateľa vyplýva, že ak je to možné, porovná dotknuté dizajny priamo. Nedá sa však vylúčiť, že takéto porovnanie je v dotknutom sektore nerealizovateľné alebo nezvyčajné, najmä z dôvodu osobitných okolností alebo znakov objektov, ktoré dizajny vyobrazujú. Keďže nariadenie č. 6/2002 neobsahuje presnú definíciu v tomto smere, nie je možné domnievať sa, že normotvorca Únie mal zámer obmedziť posúdenie prípadných dizajnov na priame porovnanie.

Pokiaľ ide o úroveň pozornosti informovaného užívateľa, hoci takýto užívateľ nie je riadne informovaným a primerane pozorným a obozretným priemerným spotrebiteľom, ktorý zvyčajne vníma dizajn ako celok a neskúma jeho rôzne detaily, nie je ani odborníkom alebo špecialistom, ktorý je schopný do detailov vnímať minimálne odlišnosti, ktoré môžu medzi kolidujúcimi dizajnmi existovať. Prívlastok „informovaný“ teda naznačuje, že užívateľ bez toho, aby bol návrhárom alebo technickým expertom, pozná rozličné dizajny existujúce v dotknutom sektore, do určitej miery pozná prvky, ktoré tieto dizajny obvykle obsahujú, a z dôvodu jeho záujmu o dotknuté výrobky vynakladá pri ich používaní pomerne vysokú mieru pozornosti.

- [Rozsudok z 22. júna 2010, Shenzhen Taiden/ÚHVT – Bosch Security Systems \(Komunikačné zariadenie\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie¹⁸, Všeobecný súd vysvetlil pojem informovaného užívateľa a pritom zdôraznil, že postavenie „užívateľa“ predpokladá, že dotknutá osoba používa výrobok, v ktorom je stelesnený dizajn, v súlade s účelom, na ktorý je tento výrobok určený a že prívlastok „informovaný“ naznačuje, že užívateľ

¹⁶ Pozri rovnako rozsudok z 18. marca 2010, [Grupo Promer Mon Graphic/ÚHVT – PepsiCo \(Zobrazenie okrúhleho predmetu na účely reklamy\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), uvedený v rubrike „I.7. Rozpor so skorším dizajnom“.

¹⁷ Pozri rovnako rubriku „I.3. b. Osobitý charakter – Priemyselný sektor dotknutého výrobku“.

¹⁸ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 3. b. Osobitý charakter – Priemyselný sektor dotknutého výrobku“, s. 10.

bez toho, aby bol návrhárom alebo technickým expertom, pozná rozličné dizajny existujúce v dotknutom sektore, do určitej miery pozná prvky, ktoré tieto dizajny obvykle obsahujú, a z dôvodu jeho záujmu o dotknuté výrobky vynakladá pri ich používaní pomerne vysokú mieru pozornosti. Táto okolnosť však neznamená, že informovaný užívateľ je nad rámec skúseností, ktoré získal používaním dotknutého výrobku, schopný odlišiť aspekty vonkajšej úpravy výrobku, ktoré sú dané technickou funkciou výrobku, od aspektov vonkajšej úpravy, ktoré sú voliteľné.

- [Rozsudok zo 14. júna 2011, Sphere Time/ÚHVT – Punch \(Hodinky pripevnené na šnúrke\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)¹⁹

Spoločnosť Sphere Time bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho hodinky pripevnené na šnúrke podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor vyhovel návrhu na výmaz podanému spoločnosťou Punch SAS a nariadil výmaz sporného dizajnu z dôvodu, že nemal osobitý charakter, pretože vyvolával rovnaký celkový dojem ako skoršie dizajny.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu potvrdzujúcemu rozhodnutie výmazového odboru, ktorú zamietol, zdôraznil, že pokiaľ ide o propagačné výrobky, pojem informovaného užívateľa zahŕňa jednak profesionála, ktorý ich nadobúda na účely ich distribúcie konečným užívateľom, a jednak samotných konečných užívateľov. Z toho Všeobecný súd vyvodil, že skutočnosť, že jedna z týchto dvoch skupín informovaných užívateľov vníma dotknuté dizajny tak, že vyvolávajú rovnaký celkový dojem, postačuje na konštatovanie, že sporný dizajn nemá osobitý charakter.

- [Rozsudok z 13. júna 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix \(Držiak informačných letákov pre vozidlá\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁰

Spoločnosť Visi/one GmbH bola majiteľkou dizajnov Spoločenstva zapísaných na EUIPO zobrazujúcich držiaky informačných letákov pre vozidlá, reklamné štíty pre vozidlá podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor EUIPO, ktorý vyhovel návrhu na výmaz podanému spoločnosťou EasyFix GmbH, nariadil výmaz napadnutého dizajnu pre nedostatok osobitého charakteru.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu potvrdzujúcemu rozhodnutie výmazového odboru, ktorú zamietol, zastával názor, že rozdiely medzi napadnutým dizajnom a skorším dizajnom nie sú dostatočne výrazné na to, aby samy osebe vyvolali u informovaného užívateľa odlišný celkový dojem.

Pokiaľ ide o mieru znalostí a úroveň pozornosti informovaného užívateľa, Všeobecný súd dospel k záveru, že z judikatúry najmä vyplýva, že hoci táto referenčná osoba má určitú mieru znalostí o rôznych dizajnoch existujúcich v dotknutom sektore a pri ich používaní vynakladá pomerne vysokú mieru pozornosti a osobitnú ostražitosť, nie je odborníkom ani špecialistom, akým je

---

¹⁹ Pozri rovnako rubriky „I. 3. e. Osobitý charakter – Celkový dojem“ a „I. 4. d. Sprístupnenie verejnosti – Ochranná lehota“.

²⁰ Pozri rovnako rubriku „I. 4. a. Sprístupnenie verejnosti – Kritériá posúdenia“.

odborník [v oblasti patentového práva], ktorý je schopný do detailov vnímať minimálne odlišnosti, ktoré môžu existovať medzi kolidujúcimi dizajnmi.

d) Miera tvorivej voľnosti pôvodcu

- [Rozsudok z 13. novembra 2012, Antrax It/ÚHVT – THC \(Radiátory ústredného kúrenia\) \(T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Spoločnosť Antrax It Srl bola majiteľkou ôsmich dizajnov Spoločenstva zapísaných na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúcich radiátory ústredného kúrenia podľa nariadenia č. 6/2002, z ktorých dva boli napadnuté v tejto veci. Výmazový odbor, ktorý vyhovel návrhu na výmaz podanému spoločnosťou The Heating Company, nariadil výmaz napadnutých dizajnov pre nedostatok novosti. Odvolací senát, ktorý zrušil rozhodnutie výmazového odboru pre nedostatočné odôvodnenie, zase nariadil výmaz napadnutých dizajnov pre nedostatok osobitého charakteru.

Všeobecný súd, na ktorý boli podané žaloby proti rozhodnutiam odvolacieho senátu, zrušil tieto rozhodnutia v časti, v ktorej nariadili výmaz napadnutých dizajnov a žaloby v zostávajúcej časti zamietol.

Táto vec bola pre Všeobecný súd príležitosťou objasniť kritériá určenia miery tvorivej voľnosti pôvodcu dizajnu pri posúdení jeho osobitého charakteru. Všeobecný súd uviedol, že takáto miera tvorivej voľnosti sa určuje najmä na základe obmedzení spojených so znakmi danými technickou funkciou výrobku alebo časti výrobku, alebo aj na základe požiadaviek vyplývajúcich z právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na výrobok, na ktorom je dizajn použitý. Tieto obmedzenia vedú k ustáleniu niektorých znakov, ktoré sa tak stávajú spoločnými pre dizajny používané pre dotknutý výrobok. Čím má preto pôvodca pri tvorbe dizajnu väčšiu voľnosť, tým menej stačia menšie rozdiely medzi porovnávanými dizajnmi na to, aby u informovaného užívateľa vyvolali odlišný celkový dojem. Naopak čím je voľnosť pôvodcu pri tvorbe dizajnu obmedzenejšia, tým viac stačia menšie rozdiely medzi porovnávanými dizajnmi na to, aby u informovaného užívateľa vyvolali odlišný celkový dojem. Vysoká miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu tak posilňuje záver, že porovnávané dizajny, ktoré nevykazujú podstatné rozdiely, vyvolávajú u informovaného užívateľa rovnaký celkový dojem. Za týchto okolností je prípadná saturácia stavu techniky vyplývajúca z existencie iných dizajnov, ktoré majú rovnaké celkové znaky ako dotknuté dizajny, relevantná, pretože môže spôsobiť, že informovaný užívateľ bude citlivejší na rozdiely vo vnútorných proporciách medzi týmito rôznymi dizajnmi.

- [Rozsudok z 10. septembra 2015, H&M Hennes & Mauritz/ÚHVT – Yves Saint Laurent \(Kabelky\) \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Spoločnosť Yves Saint Laurent SAS bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho kabelky podľa nariadenia č. 6/2002. Odvolací senát, ktorý potvrdil rozhodnutie výmazového odboru, zamietol návrh na výmaz podaný spoločnosťou H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG, ktorý sa zakladal na skoršom dizajne z dôvodu, že miera tvorivej voľnosti pôvodcu bola veľká, ale že z pohľadu informovanej užívateľky neodstraňovala významné rozdiely medzi kolidujúcimi dizajnmi.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, spresnil pojem miery tvorivej voľnosti pôvodcu.

V tomto rozsudku Všeobecný súd pripomenul, že miera tvorivej voľnosti pôvodcu dizajnu sa určuje najmä na základe obmedzení spojených so znakmi danými technickou funkciou výrobku alebo časti výrobku, alebo aj na základe požiadaviek vyplývajúcich z právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na výrobok. Tieto obmedzenia vedú k ustáleniu niektorých znakov, ktoré sa tak stávajú spoločnými pre viaceré dizajny používané na dotknutý výrobok. Čím má preto pôvodca pri tvorbe dizajnu väčšiu voľnosť, tým menej stačia menšie rozdiely medzi kolidujúcimi dizajnmi na to, aby u informovaného užívateľa vyvolali odlišný celkový dojem. Naopak čím je voľnosť uvedeného pôvodcu obmedzenejšia, tým viac uvedené rozdiely stačia na to, aby u informovaného užívateľa vyvolali odlišné celkové dojmy. Všeobecný súd teda zastával názor, že vysoká miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu posilňuje záver, že dizajny, ktoré nevykazujú podstatné rozdiely, vyvolávajú u informovaného užívateľa rovnaký celkový dojem.

Všeobecný súd navyše spresnil, že článok 6 nariadenia č. 6/2002 týkajúci sa posúdenia osobitého charakteru upravuje v odseku 1 kritérium celkového dojmu vyvolaného kolidujúcimi dizajnmi a v odseku 2 uvádza, že na tento účel je nutné zohľadniť mieru tvorivej voľnosti pôvodcu. Z týchto ustanovení vyplýva, že posúdenie osobitého charakteru dizajnu Spoločenstva sa v podstate vykoná preskúmaním v štyroch etapách. Toto preskúmanie pozostáva z určenia po prvé sektora výrobkov, v ktorých má byť dizajn stelesnený alebo na ktorých má byť použitý, po druhé informovaného užívateľa uvedených výrobkov v závislosti od ich účelu a s odvolaním sa na tohto informovaného užívateľa úrovne znalosti predchádzajúceho stavu techniky, ako aj úrovne pozornosti pri porovnaní dizajnov, pokiaľ možno priamom, po tretie miery tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu a po štvrté výsledku porovnania predmetných dizajnov s prihliadnutím na dotknutý sektor, mieru tvorivej voľnosti pôvodcu a celkové dojmy, ktoré u informovaného užívateľa vyvoláva sporný dizajn a všetky skoršie dizajny sprístupnené verejnosti. Hoci tak faktor týkajúci sa miery tvorivej voľnosti pôvodcu môže „posilniť“ (alebo naopak jemne oslabiť) záver o celkovom dojme, ktorý vyvoláva každý dotknutý dizajn, posúdenie uvedenej miery tvorivej voľnosti pôvodcu naproti tomu nepredstavuje abstraktnú etapu, ktorá predchádza porovnaniu celkových dojmov vyvolávaných dotknutými dizajnmi.

V tomto prípade Všeobecný súd dospel k záveru, že odvolací senát sa nedopustil pochybenia, keď uviedol, že faktor týkajúci sa tvorivej voľnosti pôvodcu nemôže sám osebe podmieňovať posúdenie osobitého charakteru dizajnu, ale že je naopak faktorom, ktorý je v tomto posúdení potrebné zohľadniť. Podľa Všeobecného súdu sa tak odvolací senát správne domnieval, že uvedený faktor je skôr faktorom, ktorý umožňuje jemne odlíšiť posúdenie osobitého charakteru sporného dizajnu, ako autonómny faktorom.

- [Rozsudok zo 6. júna 2019, Porsche/EUIPO – Autec \(Motorové vozidlá\) \(T-209/18, EU:T:2019:377\)²¹](#)

Týmto rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO, ktorým tento senát nariadil výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho

---

²¹ Odvolanie podané proti tomuto rozsudku nebolo prijaté (uznesenie z 24. októbra 2019, [Porsche/EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2019:905).

dizajn série 991 automobilu Porsche 911 z dôvodu, že nemal osobitý charakter v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

Táto vec sa týkala najmä právnej otázky existencie osobitého charakteru, ktorý môže odôvodniť ochranu v prípade, ak dotknutý dizajn spočíval jednoducho v „modernizácii“ už existujúcej a už chránenej formy. V tomto prípade išlo o to, či sa dizajn série 991 automobilu Porsche 911 odlišoval od skoršieho dizajnu série 997 dostatočne na to, aby bol chránený ako taký. Keďže nariadenie č. 6/2002 stanovuje maximálnu dobu ochrany na 25 rokov, priznanie ochrany „modernizovanému“ dizajnu skoršieho dizajnu by mohlo predĺžiť o túto dobu ochranu pôvodného dizajnu. Práve to bolo predmetom sporu medzi spoločnosťou Porsche a výrobcom hračiek, ktorý používal dizajn automobilu Porsche 911 pri výrobe a uvádzaní zmenšených modelov na trh.

Všeobecný súd zastával názor, že rozdiely medzi oboma sériami automobilu Porsche 911 neboli dostatočne výrazné na to, aby vyvolali odlišný celkový dojem z oboch dizajnov v mysli informovaného užívateľa, teda užívateľa automobilov vo všeobecnosti, a nielen užívateľa športových automobilov. Všetky pohľady na dotknuté dizajny tak ukazujú, že tieto dizajny sa z hľadiska svojich základných znakov skutočne zhodujú v ich tvare a v siluete ich karosérie, tak pokiaľ ide o rozmery a proporcie, ako aj o tvar a usporiadanie okien a dverí.

Všeobecný súd v tejto súvislosti konštatoval, že v rozpore s tým, čo tvrdila spoločnosť Porsche, nemohla byť tvorivá voľnosť pôvodcu v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002 obmedzená očakávaniami spotrebiteľov, ktorí v prejednávanom prípade údajne očakávali, že v každej nasledujúcej sérii opäť nájdu tvorivú myšlienku pôvodnej formy, keďže takéto očakávania nie sú normatívnym obmedzením. Tieto očakávania totiž nesúvisia ani s povahou, ani s určením výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený, teda povahou a určením motorového vozidla, a automobilový dizajnér nemôže byť bez ohľadu na estetické či obchodné hľadiská nútený rešpektovať ich, aby zabezpečil fungovanie výrobku, na ktorom sa má dotknutý dizajn použiť.

e) Celkový dojem

- [Rozsudok zo 14. júna 2011, Sphere Time/ÚHVT – Punch \(Hodinky pripevnené na šnúrke\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)²²](#)

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie²³, Všeobecný súd spresnil, že pri konkrétnom posúdení celkového dojmu nie je potrebné skúmať samostatne a výlučne grafické vyobrazenie skorších dizajnov, ale skôr posúdiť celkovo všetky vyobrazené prvky umožňujúce určiť dostatočne presne a s istotou celkový dojem vyvolávaný dotknutým dizajnom.

Pokiaľ ide konkrétne o dizajny, ktoré boli používané bez zápisu, nemožno vylúčiť, že neexistuje grafické vyobrazenie ukazujúce všetky ich relevantné detaily, ktoré by bolo porovnateľné s prihláškou. Podľa Všeobecného súdu je teda neprimerané vyžadovať od navrhovateľa výmazu, aby vo všetkých prípadoch predložil takéto vyobrazenie.

²² Pozri rovnako rubriky „I. 3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“ a „I. 4. d. Sprístupnenie verejnosti – Ochranná lehota“.

²³ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“, s. 13.

- [Rozsudok z 10. novembra 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Etikety\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)²⁴](#)

Spoločnosť Sanford LP bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na EUIPO vyobrazujúceho etikety podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor zamietol návrh na výmaz, ktorý podala spoločnosť Avery Zweckform GmbH. Odvolací senát, ktorý zrušil rozhodnutie výmazového odboru, však nariadil výmaz sporného dizajnu z dôvodu, že nemal osobitý charakter, pretože vyvolával u informovaného užívateľa rovnaký celkový dojem ako skorší dizajn, z ktorého vychádzala navrhovateľka výmazu.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, zdôraznil v rámci porovnania celkových dojmov pri posúdení osobitého charakteru, že ochranné známky a označenia s rozlišovacou spôsobilosťou nachádzajúce sa v dizajnoch sú irelevantné.

Konštatoval, že rozdiely medzi kolidujúcimi dizajnmi, ktoré spočívajú len vo veľkosti etikety, výške zvitku a v počte, umiestnení a veľkosti čiernych značiek na účely tlače, nepostačujú na vyvolanie odlišného celkového dojmu u informovaného užívateľa.

Okrem toho uviedol, že slovnými a obrazovými prvkami nachádzajúcimi sa v kolidujúcich dizajnoch sú ochranné známky alebo označenia s rozlišovacou spôsobilosťou umiestnené na výrobku na označenie jeho pôvodu.

Tieto prvky nepredstavujú znaky výrobku, ktoré by dotknutým výrobkom dodávali ich vzhľad, a sú teda irelevantné pri porovnaní celkových dojmov. Všeobecný súd dodal, že aj keby sa tieto prvky mohli považovať za relevantné, informovanému užívateľovi bude zrejmé, že slúžia na označenie pôvodu výrobkov, takže v celkovom dojme im nebude prikladať dôležitosť.

- [Rozsudok z 27. apríla 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žľab\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec sa zhoduje s rámcom vo veci C-361/15 tak, ako bol vysvetlený vyššie²⁵, bola na Všeobecný súd podaná žaloba o neplatnosť proti novému rozhodnutiu, ktoré prijal EUIPO po právoplatnom zrušení prvého rozhodnutia.²⁶ V novom rozhodnutí odvolací senát EUIPO zamietol návrh na výmaz z dôvodu, že sporný dizajn mal osobitý charakter, a teda že bol *a fortiori* nový. Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu uvedeného senátu, ktorú zamietol, mal príležitosť spresniť relevantné faktory zohľadňované pri posúdení osobitého charakteru sporného dizajnu.

Všeobecný súd potvrdil existenciu osobitého charakteru sporného dizajnu. Najprv zdôraznil, že skorší dizajn stelesnený vo výrobku odlišnom od výrobku, ktorý je dotknutý sporným dizajnom, je v zásade skorším dizajnom relevantným na účely posúdenia osobitého charakteru. Ďalej spresnil, že prípadné pochybenia, ktorých sa dopustil odvolací senát v súvislosti so znakmi skorších dizajnov vyobrazujúcich len jeden prvok sprchového odtoku, nemajú vplyv na

²⁴ Pozri rovnako rubriku „III. 2. d. Návrh a konanie o výmaze – Dôkazy nepredložené včas“.

²⁵ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 1. b. Vymedzenie dizajnu – Podmienka viditeľnosti“, s. 4.

²⁶ Pozri rozsudok z 13. mája 2015, [Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žľab\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

zákonnosť rozhodnutia, pretože porovnanie s kompletnými dizajnmi nie je postihnuté vadou. Vzhľadom na to, že skorší dizajn musí byť skorší ako celok, sú totiž relevantné len dizajny zobrazujúce kompletne sprchové odtoky. Napokon vzhľadom na elegantnú a minimalistickú vonkajšiu úpravu sporného dizajnu vyvoláva tento dizajn odlišný celkový dojem ako skorší dizajn, ktorý je určený viac funkčnými a nedekoratívnymi znakmi.

4. Sprístupnenie verejnosti

a) Kritériá posúdenia

- [Rozsudok z 13. februára 2014, H. Gautzsch Großhandel \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Spoločnosť Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH uvádzala v Nemecku na trh model záhradného altánku s baldachýnom, vytvorený v roku 2004. Táto spoločnosť, ktorá sa pre svoj model domáhala ochrany priznanej nezapísaným dizajnom Spoločenstva, podala žalobu pre porušenie proti spoločnosti H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG, ktorá od roku 2006 predáva záhradný altánok vyrábaný podnikom usadeným v Číne. Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna tvrdila, že tento záhradný altánok je napodobeninou dizajnu, ktorého je majiteľkou a ktorý figuroval v katalógoch distribuovaných hlavným obchodníkom sektora.

Súdny dvor, ktorému bola predložená prejudiciálna otázka, rozhodoval o pôsobnosti pojmu „sprístupnenie verejnosti“ a v tejto súvislosti rozhodol, že článok 11 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že sa možno domnievať, že nezapísaný dizajn sa v rámci bežného obchodovania mohol stať známy špecializovaným kruhom daného sektora pôsobiacim v rámci Únie, ak sa vyobrazenia uvedeného dizajnu distribuovali obchodníkom podnikajúcim v tomto sektore, čo prináleží posúdiť súdu pre dizajny Spoločenstva vzhľadom na okolnosti veci, v ktorej koná.

Pokiaľ ide o článok 7 ods. 1 prvú vetu nariadenia č. 6/2002, tento článok sa má vykladať v tom zmysle, že sa možno domnievať, že nezapísaný dizajn sa napriek tomu, že sa sprístupnil tretím osobám bez výslovnej alebo predpokladanej podmienky dôvernosti, nemohol stať počas bežného obchodovania známy špecializovaným kruhom daného sektora pôsobiacim v rámci Únie, ak sa sprístupnil len jednému podniku z uvedeného sektora alebo sa vystavoval len vo výstavných priestoroch podniku nachádzajúceho sa mimo územia Únie, čo prináleží posúdiť súdu pre dizajny Spoločenstva vzhľadom na okolnosti veci, v ktorej koná.

- [Rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)²⁷

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie²⁸, Súdny dvor, na ktorý bolo podané odvolanie, rozhodol, že je potrebné porovnávať jeden dizajn s druhým dizajnom na účely konštatovania novosti, ako aj osobitého charakteru prvého dizajnu len v prípade, ak druhý

²⁷ Pozri rovnako rubriky „I.1. b. Vymedzenie dizajnu – Podmienka viditeľnosti“ a „I.2. Novosť“, ako aj rozsudok z 13. mája 2015, [Group Nivelles/ÚHVT – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žľab\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 1. b. Vymedzenie dizajnu – Podmienka viditeľnosti“, s. 4.

dizajn bol sprístupnený verejnosti. Keď sa dizajn považuje za sprístupnený verejnosti, toto sprístupnenie platí tak pre preskúmanie novosti dizajnu, ako aj osobitého charakteru.

Navyše „príslušný sektor“ v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa neobmedzuje na sektor výrobku, v ktorom má byť sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom má byť použitý.

Nič preto neumožňuje domnievať sa, že je nevyhnutné, aby informovaný užívateľ výrobku, v ktorom je sporný dizajn stelesnený alebo na ktorom je použitý, poznal skorší dizajn, ak je tento dizajn stelesnený vo výrobku z priemyselného sektora, ktorý je odlišný od priemyselného sektora dotknutého sporným dizajnom, alebo je na takom výrobku použitý.

- [Rozsudok z 13. júna 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix \(Držiak informačných letákov pre vozidlá\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)²⁹](#)

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie³⁰, Všeobecný súd spresnil, že na preukázanie sprístupnenia skoršieho dizajnu verejnosti treba pristúpiť k dvojbodovému preskúmaniu. V prvom rade treba preskúmať, či dôkazy uvedené v návrhu na výmaz preukazujú jednak skutočnosti predstavujúce sprístupnenie dizajnu verejnosti a jednak že k tomuto sprístupneniu došlo skôr, ako je deň podania prihlášky alebo vznik práva prednosti k spornému dizajnu. V druhom rade – pokiaľ by majiteľ sporného dizajnu tvrdil opak – treba preskúmať, či tieto skutočnosti mohli byť počas bežného obchodovania dôvodne známe v špecializovaných kruhoch daného sektora pôsobiacich v Únii, inak by sa sprístupnenie považovalo za neúčinné a nebude sa brať do úvahy.

V danej veci Všeobecný súd rozhodol, že hoci je poľutovaniahodné, že správne útvary EUIPO poskytli žalobkyni dva katalógy uvedené v prílohe B k návrhu na výmaz s nesúvislým číslovaním strán, ktoré nezodpovedalo poradiu strán pôvodných katalógov, takáto okolnosť nemôže v žiadnom prípade spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o dôkaz o skutočnostiach predstavujúcich sprístupnenie držiaka informačných letákov pre vozidlá, uvedeného v bode 4 napadnutého rozhodnutia v spojení s touto prílohou B a o prednosti tohto sprístupnenia, a najmä dôkaznú hodnotu týchto dokumentov na účely preukázania sprístupnenia skoršieho dizajnu. Navyše žalobkyňa nepreukázala, a ani netvrdila, že okolnosti v prejednávanej veci mohli dôvodne predstavovať prekážku toho, aby sa počas bežného obchodovania stali tieto skutočnosti známe v špecializovaných kruhoch daného sektora pôsobiacich v Únii. Vzhľadom na neexistenciu nepriamych dôkazov o opaku, ktoré by viedli k záveru, že dané katalógy neboli distribuované v uvedených špecializovaných kruhoch, sa odvolací senát nedopustil pochybenia, keď dospel k záveru o sprístupnení skoršieho dizajnu.

---

²⁹ Pozri rovnako rubriku „I. 3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“.

³⁰ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“, s. 14.

b) Domnienka sprístupnenia verejnosti

- [Rozsudok z 21. mája 2015, *Senz Technologies/ÚHVT – Impliva \(Dáždniky\) \(T-22/13 a T-23/13, EU:T:2015:310\)*](#)

Spoločnosť Senz Technologies BV bola majiteľkou dvoch dizajnov Spoločenstva zapísaných na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúcich dáždny podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor, ktorý vyhovel návrhu na výmaz podanému spoločnosťou Impliva BV, nariadil výmaz napadnutých dizajnov z dôvodu, že tieto dizajny napriek ich novosti nemali osobitú povahu vzhľadom na skorší patent, ktorý bol sprístupnený verejnosti.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu potvrdzujúcemu rozhodnutie výmazového odboru, ktorej vyhovel, pripomenul, že dizajn sa považuje za sprístupnený verejnosti, keď účastník konania, ktorý sa odvoláva na toto sprístupnenie, preukázal skutočnosti zakladajúce toto sprístupnenie a že táto domnienka sa uplatňuje bez ohľadu na miesto, kde došlo ku skutočnostiam zakladajúcim sprístupnenie verejnosti.

Podľa Všeobecného súdu otázka, či osoby, ktoré patria do špecializovaných kruhov daného sektora, mohli dôvodne vedieť o udalostiach, ktoré nastali mimo územia Únie, je skutkovou otázkou, pričom odpoveď na ňu závisí od posúdenia okolností typických pre každú vec. Na účely tohto posúdenia je potrebné preskúmať otázku, či na základe skutočností, ktoré musí poskytnúť strana, ktorá popiera sprístupnenie, je potrebné sa domnievať, že tieto kruhy v skutočnosti nemali možnosť oboznámiť sa so skutočnosťami zakladajúcimi sprístupnenie verejnosti, pričom treba zohľadniť to, čo možno od týchto kruhov dôvodne vyžadovať na to, aby poznali predchádzajúci stav techniky. Tieto skutočnosti sa môžu týkať zloženia špecializovaných kruhov, ich kvalifikácie, zvykov a správania, rozsahu ich aktivít, ich prítomnosti na podujatiach, na ktorých je prezentovaný dizajn, vlastností predmetného dizajnu, ako je napríklad jeho vzájomná závislosť od iných výrobkov alebo sektorov, a vlastností výrobkov, do ktorých bol predmetný dizajn integrovaný, najmä stupňa technickej náročnosti dotknutého výrobku. V každom prípade dizajn sa nemôže považovať za známy počas bežného obchodovania, pokiaľ ho špecializované kruhy dotknutého sektora mohli objaviť len náhodne.

Navyše Všeobecný súd uviedol, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vôbec nevyžaduje, aby bol skorší dizajn využívaný pri výrobe alebo predaji určitého výrobku. Skutočnosť, že dizajn nebol nikdy zapracovaný do výrobku, by však mala význam iba vtedy, ak by sa preukázalo, že špecializované kruhy daného sektora vo všeobecnosti nenahliadajú do registra patentov alebo že špecializované kruhy daného sektora vo všeobecnosti neprikladajú patentom nijakú dôležitosť.

c) Dôkaz o sprístupnení verejnosti

- [Rozsudok z 27. februára 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet \(Puzdro na mobilný telefón\) \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

Pán Sabet získal zápis dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho puzdro na mobilný telefón. Pán Gramberg podal na EUIPO návrh na výmaz tohto dizajnu pre nedostatok novosti. Na preukázanie sprístupnenia uvedeného dizajnu verejnosti predložil snímky obrazovky určené na tlač z internetovej stránky „amazon.de“. Odvolací senát EUIPO zamietol návrh na výmaz z dôvodu, že tieto dôkazy boli nedostatočné na preukázanie, že došlo k sprístupneniu verejnosti.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba, ktorej vyhovel, rozhodoval o dôkaznej hodnote dôkazov pochádzajúcich z internetovej stránky online obchodu, uvádzaných na preukázanie sprístupnenia dizajnu verejnosti.

Po prvé Všeobecný súd zdôraznil, že dizajn sa považuje za sprístupnený verejnosti, keď účastník konania, ktorý tvrdí, že došlo k tomuto sprístupneniu, preukázal skutočnosti zakladajúce toto sprístupnenie. Na vyvrátenie tejto domnienky musí naopak účastník konania, ktorý spochybňuje sprístupnenie, z právneho hľadiska dostatočne preukázať, že okolnosti v prejednávanej veci môžu dôvodne predstavovať prekážku toho, aby tieto skutočnosti boli známe v špecializovaných kruhoch daného sektora počas bežného obchodovania. Sprístupnenie skoršieho dizajnu verejnosti nie je možné preukázať pravdepodobnosťou alebo domnienkami, ale musí byť založené na konkrétnych a objektívnych skutočnostiach a cieľoch, ktoré preukazujú skutočné sprístupnenie skoršieho dizajnu verejnosti na trhu.

Dôkazy predložené navrhovateľom výmazu sa musia posúdiť vo vzájomnej súvislosti. Hoci totiž niektoré z týchto dôkazov môžu byť samy osebe nedostatočné na preukázanie sprístupnenia skoršieho dizajnu verejnosti, nemení to nič na skutočnosti, že ak sú navzájom prepojené alebo vykladané v spojení s inými dokumentmi alebo informáciami, môžu prispieť k získaniu dôkazu o sprístupnení. Okrem toho na účely posúdenia dôkaznej hodnoty dokumentu je potrebné overiť pravdepodobnosť a pravdivosť informácie, ktorú obsahuje. Treba zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, jeho adresáta, ako aj si položiť otázku, či sa vzhľadom na svoj obsah javí zmysluplný a dôveryhodný.

Z účinnej právnej úpravy Únie, ktorá sa uplatňuje na dizajny Spoločenstva, vyplýva, že navrhovateľ výmazu má možnosť zvoliť si dôkaz, ktorý považuje za potrebné predložiť EUIPO na podporu svojho návrhu na výmaz, a že Úrad je povinný skúmať všetky predložené dôkazy na vyvodenie záveru, či sú naozaj dôkazom o sprístupnení skoršieho dizajnu verejnosti.

Po druhé, pokiaľ ide o dôkaznú hodnotu snímok obrazovky z internetovej stránky, Všeobecný súd uviedol, že aj keby sa mohlo javiť dôvodné domnievať sa, že obsah internetovej stránky môže byť kedykoľvek zmenený a že tento obsah možno ťažko overiť *a posteriori*, tieto úvahy nemožno uplatniť na snímky obrazovky zo stránky internetového obchodu „amazon.de“, ktorá bezprostredne pred označením dátumu dostupnosti ponuky na tejto stránke obsahuje číslo ASIN (Amazon Standard Identification Number), čo je jedinečný odkaz na každú položku v katalógu umožňujúci identifikovať túto položku na platforme internetového obchodu Amazon.

Navyše uplatnenie domnienky, že obsah internetovej stránky alebo akýkoľvek iný elektronický dokument možno kedykoľvek zmeniť, automaticky bez toho, aby existovali vážne a overené pochybnosti, že v tomto prípade boli dôkazy zmenené, by znemožnilo fungovanie zásady stanovenej v judikatúre Únie, podľa ktorej musia byť dôkazy predložené navrhovateľom výmazu posudzované vo vzájomnej súvislosti.

- [Rozsudok zo 6. júna 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen \(Vozidlo VW Caddy\) \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

Všeobecný súd týmto rozsudkom potvrdil rozhodnutie EUIPO, podľa ktorého dizajn zobrazujúci vozidlo VW Caddy je nový v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002 a má osobitý charakter v zmysle článku 6 tohto nariadenia. Táto vec má svoj pôvod v konaní o výmaze začatom na návrh žalobkyne, nemeckej spoločnosti Rietze, ktorá uvádzala na trh zmenšené modely vozidiel. Sporným dizajnom bol dizajn označujúci vozidlo VW Caddy uvedený na trh spoločnosťou Volkswagen v roku 2011. Na preukázanie sprístupnenia skoršieho dizajnu verejnosti žalobkyňa odkázala na predchádzajúci dizajn tohto vozidla, a teda na dizajn vozidla VW Caddy (2K) Life uvedený na trh v roku 2004.

Všeobecný súd v prvom rade zamietol tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého mal EUIPO po prvé zväžiť charakteristické znaky kolidujúcich dizajnov, po druhé analyzovať ich spoločné body a po tretie rozlišovať medzi ich estetickými a technickými znakmi.

V druhom rade Všeobecný súd zamietol tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého EUIPO nezohľadnil niektoré dôkazy, na ktorých sa nachádzali obrázky skoršieho dizajnu. Všeobecný súd pripomenul, že prináleží účastníkovi konania, ktorý podal návrh na výmaz, aby poskytol presné a úplné vyobrazenia skoršieho dizajnu a že nemožno požadovať od odvolacieho senátu, aby skombinoval rôzne vyobrazenia výrobku, v ktorom bol stelesnený skorší dizajn, alebo dokonca aby nahradil prvok, ktorý sa objavuje na väčšine vyobrazení, prvkom, ktorý sa objavuje len na jedinom vyobrazení.

- [Rozsudok z 20. októbra 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion \(Špirálová gumička do vlasov\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

Spoločnosť JMS Sports sp. z o.o. bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho špirálovú gumičku do vlasov, ktorý bol prihlásený 24. júna 2010 na EUIPO. Spoločnosť Inter-Vion S.A. podala návrh na výmaz tohto dizajnu najmä z dôvodu, že mu chýbala novosť. Na účely preukázania sprístupnenia skorších dizajnov verejnosti predložila snímky obrazovky internetových stránok z roku 2009.

Odvolací senát EUIPO konštatoval, že sprístupnenie skorších dizajnov zhodných so sporným dizajnom bolo preukázané. Odvolací senát preto dospel k záveru, že spornému dizajnu chýbala novosť.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, spresnil dôkaznú hodnotu dôkazov pochádzajúcich z internetových stránok, uvádzaných na preukázanie dátumu sprístupnenia dizajnu verejnosti.³¹

Všeobecný súd najprv vyhlásil za neprípustné dôkazy, ktoré boli prvýkrát predložené pred ním a ktoré boli získané použitím voľne dostupných nástrojov, akými sú vyhľadávač Google a služba Wayback Machine. Nepatrili totiž do skutkového rámca sporu, ktorý existoval pred odvolacím senátom, a preto ich nebolo možné zohľadniť na účely preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Všeobecný súd ďalej potom, ako pripomenul, že osoba podávajúca návrh na výmaz má možnosť zvoliť si dôkaz, uviedol, že objavenie sa obrázku dizajnu na internete predstavuje udalosť, ktorú možno kvalifikovať ako „zverejnenie“, a teda predstavuje „sprístupnenie verejnosti“. Uviedol, že dôkazná sila snímok obrazovky nie je obmedzená.

V danom prípade Všeobecný súd konštatoval, že snímky obrazovky internetových stránok jasne zobrazovali dizajny zhodné so sporným dizajnom, úplné URL³² adresy týchto stránok a dátumy sprístupnenia verejnosti, ktoré predchádzali dátumu podania prihlášky sporného dizajnu. Okrem toho jedna snímka obrazovky obsahovala ďalšie informácie s časovým označením pozostávajúce z komentárov internetových používateľov a preukazujúce sprístupnenie verejnosti 1. novembra 2009.

Všeobecný súd okrem toho zdôraznil, že samotná abstraktná možnosť manipulovať s obsahom alebo dátumom internetovej stránky nie je dostatočným dôvodom na spochybnenie vierohodnosti dôkazu, ktorý predstavuje snímka obrazovky tejto stránky. Túto vierohodnosť možno spochybníť len uvedením skutočností, ktoré konkrétne naznačujú, že došlo k manipulácii. Okrem toho, aj keď snímka obrazovky pochádzajúca zo služby Wayback Machine neobsahuje vyobrazenie výrobku, predstavuje relevantný informačný zdroj potvrdzujúci dôveryhodnosť snímky obrazovky jednej z dotknutých internetových stránok. Všeobecný súd preto rozhodol, že sprístupnenie verejnosti bolo preukázané.

Napokon, pokiaľ ide o rozdelenie dôkazného bremena, Všeobecný súd uviedol, že vzhľadom na to, že navrhovateľka výmazu predložila dôkazy pochádzajúce z internetu preukazujúce sprístupnenie skorších dizajnov verejnosti, prináležalo majiteľke sporného dizajnu, aby preukázala nedostatočnú vierohodnosť týchto dôkazov. V tejto súvislosti sa od nej nevyžadovalo, aby preukázala manipuláciu s internetovou stránkou, ale aby uviedla konkrétne okolnosti, ktoré sú vierohodnými ukazovateľmi, že došlo k manipulácii, akými môžu byť zjavné znaky falšovania, nespochybniteľné rozpory v predložených informáciách alebo zjavné nezrovnalosti odôvodňujúce existenciu pochybností o pravosti snímok obrazovky.

---

³¹ V zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

³² Uniform Resource Locator.

d) Ochranná lehota

- [Rozsudok zo 14. júna 2011, Sphere Time/ÚHVT – Punch \(Hodinky pripevnené na šnúrke\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie³⁴, Všeobecný súd v konaní o výmaze podmienil uplatnenie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 tým, aby majiteľ dizajnu, ktorého sa návrh na výmaz týka, preukázal, že je buď pôvodcom dizajnu uvádzaného na odôvodnenie uvedeného návrhu, alebo právnym nástupcom tohto pôvodcu. Na pripomenutie treba uviesť, že článok 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 umožňuje nezohľadniť sprístupnenie verejnosti, ak dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana, sprístupnil verejnosti pôvodca, jeho právny nástupca alebo tretia osoba ako výsledok informácií, ktoré poskytol pôvodca alebo jeho právny nástupca, alebo ako výsledok opatrení, ktoré prijal pôvodca alebo jeho právny nástupca, počas 12-mesačného obdobia pred dňom podania prihlášky, alebo pred dňom vzniku práva prednosti.

5. Dizajn predstavujúci súčasť zloženého výrobku

a) Podmienky ochrany

- [Rozsudok z 9. septembra 2014, Biscuits Poult/ÚHVT – Banketbakkerij Merba \(Sušienka\) \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

Spoločnosť Biscuits Poult SAS bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho sušienky podľa nariadenia č. 6/2002. Odvolací senát, ktorý zrušil rozhodnutie výmazového odboru zamietajúce návrh na výmaz podaný spoločnosťou Banketbakkerij Merba BV, nariadil výmaz sporného dizajnu z dôvodu, že nemal osobitý charakter.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, zastával názor, že neviditeľné znaky sporného výrobku, ktoré sa netýkajú jeho vonkajšej úpravy, nemôžu byť zohľadnené pri určení, či sporný dizajn môže byť predmetom ochrany.

V tomto rozsudku Všeobecný súd spresnil, že článok 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 stanovuje osobitné pravidlo týkajúce sa konkrétne dizajnov použitých alebo stelesnených vo výrobku, ktorý je súčasťou zloženého výrobku v zmysle článku 3 ods. c) tohto nariadenia. Podľa tohto pravidla sú tieto dizajny chránené iba vtedy, ak po prvé zostáva súčasť po začlenení do zloženého výrobku viditeľná počas bežného užívania tohto výrobku a po druhé viditeľné znaky súčasti samy osebe spĺňajú podmienky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru. Vzhľadom na osobitnú povahu súčastí zloženého výrobku v zmysle článku 3 písm. c) nariadenia č. 6/2002, ktoré môžu byť predmetom odlišnej výroby a uvádzania na trh v porovnaní s výrobou a uvádzaním na trh zloženého výrobku, je totiž pre normotvorcu logické uznať možnosť ich zápisu ako dizajnu pod podmienkou ich viditeľnosti po začlenení do zloženého výrobku a jedine pre viditeľné časti predmetných súčastí počas bežného užívania zloženého výrobku a v rozsahu, akom sú tieto

³³ Pozri rovnako rubriky „I. 3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“ a „I. 3. e. Celkový dojem“.

³⁴ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“, s. 13.

časti nové a majú osobitý charakter. Všeobecný súd z toho vyvodil, že vzhľadom na to, že výrobok, v tomto prípade sušienka, nie je zloženým výrobkom v zmysle článku 3 písm. c) nariadenia č. 6/2002, keďže sa neskladá z viacerých častí, ktoré sa môžu nahradiť spôsobom, ktorý umožňuje rozobratie a opätovné zostavenie výrobku, odvolací senát sa nedopustil chyby, keď sa domnieval, že neviditeľné znaky výrobku, ktoré sa netýkajú jeho vonkajšej úpravy, nemôžu byť zohľadnené pri určení, či sporný dizajn môže byť predmetom ochrany.

- [Rozsudok z 3. októbra 2014, Cezar/ÚHVT – Poli-Eco \(Zásuvný diel\) \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Spoločnosť Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho podlahové lišty podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor, ktorý vyhovel návrhu na výmaz podanému spoločnosťou Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o, nariadil výmaz dizajnu z dôvodu, že nebol nový.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu potvrdzujúcemu rozhodnutie výmazového odboru, ktorej vyhovel, zastával názor, že novosť a osobitý charakter dizajnu Spoločenstva nemožno posudzovať porovnávaním tohto dizajnu so skorším dizajnom, ktorý ako súčasť zloženého výrobku nie je viditeľný počas bežného užívania tohto výrobku.

Kritérium viditeľnosti, formulované v odôvodnení 12 nariadenia č. 6/2002, podľa ktorého by sa ochrana poskytovaná dizajnom Spoločenstva nemala rozširovať na súčasti, ktoré nie sú viditeľné počas bežného užívania výrobku, ani na znaky takejto súčasti, ktoré nie sú viditeľné, keď je daná súčasť nainštalovaná, sa teda uplatňuje na skorší dizajn.

- [Rozsudok z 28. októbra 2021, Ferrari \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

Dňa 2. decembra 2014 spoločnosť Ferrari SpA po prvý raz predstavila verejnosti model motorového vozidla najvyššej triedy – FXX K, a to v tlačovom oznámení obsahujúcom dve fotografie zobrazujúce bočný a čelný pohľad na toto vozidlo.

Od roku 2016 spoločnosť Mansory Design & Holding GmbH (ďalej len „Mansory Design“), so sídlom v Nemecku, vyrábala a predávala sady individualizovaného príslušenstva, nazývané „tuningové kity“, ktoré majú upraviť vonkajšiu úpravu iného modelu Ferrari schváleného na prevádzku na pozemných komunikáciách, vyrábaného sériovo, tak, aby sa podobal na Ferrari FXX K.

Ferrari podala žalobu pre porušenie práv a súvisiace návrhy proti spoločnosti Mansory Design z dôvodu údajného porušenia práv vyplývajúcich z troch nezapísaných dizajnov Spoločenstva vzťahujúcich sa na časti modelu FXX K, konkrétne na časti jeho karosérie. Tieto dizajny Spoločenstva podľa nej vznikli v momente zverejnenia tlačového oznámenia z 2. decembra 2014.

Landgericht Düsseldorf (Krajinský súd Düsseldorf, Nemecko) tieto návrhy zamietol v celom rozsahu. V nadväznosti na odvolanie podané na Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší krajinský súd Düsseldorf, Nemecko) tento súd zamietol návrhy spoločnosti Ferrari, keď rozhodol, že prvý a druhý dizajn, pre ktoré sa žiadala ochrana, nikdy neexistovali, keďže Ferrari nepreukázala, že

bola splnená minimálna požiadavka určitej samostatnosti a určitej ucelenosti tvaru, zatiaľ čo tretí dizajn, pre ktorý sa žiadala ochrana, skutočne existoval, ale Mansory Design ho neporušila.

Súdny dvor, ktorému bola predložená prejudiciálna otázka, rozhodoval o otázke, či sprístupnenie vyobrazení výrobku verejnosti, akým je zverejnenie fotografií automobilu, môže mať za následok sprístupnenie dizajnu určitej časti alebo súčasti tohto výrobku verejnosti, a ak áno, do akej miery musí byť vonkajšia úprava tejto časti alebo súčasti nezávislá od výrobku ako celku, aby bolo možné preskúmať, či má táto vonkajšia úprava osobitý charakter.

Súdny dvor najmä rozhodol, že právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že sprístupnenie vyobrazení výrobku verejnosti, akým je zverejnenie fotografií automobilu, má za následok sprístupnenie dizajnu určitej časti tohto výrobku verejnosti alebo súčasti uvedeného výrobku ako zloženého výrobku, pokiaľ vonkajšia úprava tejto časti alebo súčasti je pri tomto sprístupnení verejnosti jasne identifikovateľná.³⁵

V prvom rade Súdny dvor uviedol, že hmotnoprávne podmienky vyžadované na vznik ochrany dizajnu Spoločenstva, či už zapísaného alebo nezapísaného, a to novosť a osobitý charakter, sú rovnaké tak pre výrobky, ako aj časti výrobku.³⁶ Pokiaľ sú tieto hmotnoprávne podmienky splnené, formálnou podmienkou na vznik nezapísaného dizajnu Spoločenstva je sprístupnenie verejnosti v zmysle článku 11 ods. 2 nariadenia č. 6/2002.³⁷ Aby sprístupnenie dizajnu výrobku ako celku verejnosti malo za následok sprístupnenie dizajnu časti tohto výrobku, je nevyhnutné, aby vonkajšiu úpravu tejto časti bolo možné pri uvedenom sprístupnení jasne identifikovať. To však neznamená povinnosť pôvodcov sprístupniť verejnosti osobitne každú časť svojich výrobkov, pre ktoré chcú využívať ochranu nezapísaného dizajnu Spoločenstva.

V druhom rade Súdny dvor zdôraznil, že pojem „osobitý charakter“ v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002³⁸ neupravuje vzťahy medzi dizajnom výrobku a dizajnmi častí, z ktorých sa výrobok skladá, ale vzťah medzi týmito dizajnmi a ostatnými skoršími dizajnmi. Aby bolo možné preskúmať, či vonkajšia úprava časti výrobku alebo súčasti zloženého výrobku spĺňa podmienku osobitého charakteru, je potrebné, aby predmetná časť alebo súčasť predstavovala viditeľný výsek výrobku alebo zloženého výrobku, ktorý je jasne vymedzený líniami, obrysami, farbami, tvarmi alebo osobitou textúrou. To predpokladá, že vonkajšia úprava tejto časti alebo súčasti je sama osebe schopná vyvolať celkový dojem a nemôže úplne splyvať s celým výrobkom.

b) Oprava zloženého výrobku

- [Rozsudok z 20. decembra 2017, Acacia a D'Amato \(C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Spoločnosti Audi a Porsche boli majiteľkami viacerých dizajnov Spoločenstva vzťahujúcich sa na originálne zliatinové disky motorových vozidiel. Spoločnosť Acacia vyrábala a uvádzala na trh napodobeniny diskov, často z estetického a funkčného hľadiska rovnaké ako originálne disky.

³⁵ V zmysle článku 3 písm. a) a c), článku 4 ods. 2 a článku 11 ods. 2 nariadenia č. 6/2002.

³⁶ V zmysle článkov 4 až 6 nariadenia č. 6/2002.

³⁷ V súlade s týmto článkom „o dizajne platí, že sa sprístupnil verejnosti v rámci [Únie], ak sa uverejnil, vystavil alebo použil pri obchodovaní, alebo inak sprístupnil verejnosti takým spôsobom, že počas bežného obchodovania sa tieto udalosti stali známymi kruhom, ktoré sa špecializujú na daný sektor a pôsobia v rámci [Únie]“.

³⁸ Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 stanovuje, že o dizajne platí, že má osobitý charakter, ak celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, sa odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti.

Audi podala žalobu na Tribunale di Milano (súd v Miláne, Taliansko) a Porsche na Landgericht Stuttgart (Krajinský súd Stuttgart, Nemecko) o určenie, že výroba a uvedenie dotknutých diskov na trh spoločnosťou Acacia predstavovali porušenie práv z ich dizajnov Spoločenstva. Taliansky a nemecký vnútroštátny súd, na ktoré boli podané odvolania proti týmto dvom rozhodnutiam, prerušili konania, aby Súdnemu dvoru položili prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu tzv. ustanovenia „o opravách“, upraveného v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

Toto ustanovenie uvádza, že ochrana dizajnom Spoločenstva neexistuje pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, ktorý je používaný na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

Súdny dvor, ktorému bola položená otázka, či článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 podmieňuje výnimku z ochrany, ktorú upravuje tým, aby chránený dizajn súčasti závisel od vonkajšej úpravy zloženého výrobku, do ktorého je začlenená daná súčasť, zdôraznil cieľ sledovaný článkom 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, ktorý má zabrániť vzniku monopolných trhov s určitými náhradnými dielmi a najmä zabrániť tomu, aby bol spotrebiteľ, ktorý kúpil výrobok určený na dlhodobé používanie, ktorý môže byť finančne nákladný, viazaný na neobmedzenú dobu pri nákupe vonkajších dielov na výrobcu zloženého výrobku. Z tohto pohľadu a na základe doslovného a teleologického výkladu Súdny dvor konštatoval, že pôsobnosť tohto ustanovenia sa neobmedzuje na súčasti zloženého výrobku „od vonkajšej úpravy ktorého chránený dizajn závisí“ a zdôraznil, že tento výklad prispieva k cieľu ustanovenia „o oprave“, ktorým je obmedziť vznik monopolných trhov pre náhradné diely.

Súdny dvor, ktorému bola okrem toho položená otázka týkajúca sa podmienok vyžadovaných na uplatnenie výnimky upravenej ustanovením „o oprave“, najprv uviedol, že uvedená výnimka sa môže uplatňovať iba na súčasti, ktoré sú predmetom ochrany dizajnom Spoločenstva a ktoré teda spĺňajú podmienky ochrany formulované najmä v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002. Toto ustanovenie zabezpečuje ochranu výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, vtedy, ak na jednej strane táto súčasť po stelesnení v zloženom výrobku zostáva viditeľná počas bežného užívania tohto výrobku a na druhej strane, ak viditeľné znaky súčasti samy osebe spĺňajú podmienky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru vyžadované článkom 4 ods. 1 uvedeného nariadenia. To je však práve prípad dizajnov Spoločenstva vzťahujúcich sa na disky, ktorých majiteľmi sú dotknutí konštruktéri motorových vozidiel.

Súdny dvor ďalej považoval uvedené disky za „súčasti zloženého výrobku“ v zmysle článku 110 ods. 1, keďže takýto disk je časťou automobilu, bez ktorej nemôže byť tento výrobok bežne užívaný. Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa toho, aby dotknutá súčasť bola používaná „na účely opravy zloženého výrobku“, Súdny dvor uviedol, že toto ustanovenie „o oprave“ vylučuje akékoľvek používanie súčasti z okrasných dôvodov alebo len z dôvodu vhodnosti, akým je najmä nahradenie súčasti z estetických dôvodov alebo z dôvodov individualizácie zloženého výrobku, ale naopak vyžaduje, aby jej použitie bolo nevyhnutné na opravu zloženého výrobku, ktorý sa stal chybným. Napokon Súdny dvor usúdil, že oprava má byť vykonaná tak, by sa obnovila pôvodná vonkajšia úprava zloženého výrobku. V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil nevyhnutnú viditeľnosť súčasti, ktorá prispieva k obnoveniu vonkajšej úpravy zloženého výrobku v zmysle tohto ustanovenia. So zreteľom na tieto úvahy Súdny dvor dospel k záveru, že

článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa uplatňuje iba na súčasti zloženého výrobku, ktoré sa vizuálne zhodujú s pôvodnými súčastami, čo nie je prípad náhradného dielu, ktorý sa svojou farbou a veľkosťou nezhoduje s pôvodnou súčastou, alebo ak bola vonkajšia úprava zloženého výrobku zmenená od jeho uvedenia na trh.

Napokon Súdny dvor, ktorému bola položená otázka, či výnimka upravená v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyžaduje od výrobcu alebo predajcu súčasti zloženého výrobku, aby zaručil, že túto súčasť bude možné nadobudnúť výlučne na účely opravy, a v prípade kladnej odpovede, akým spôsobom to majú zaručiť, zdôraznil, že povinnosť náležitej starostlivosti má výrobca alebo predajca súčasti zloženého výrobku, ktorý chce využiť výnimku upravenú týmto ustanovením. Z tohto dôvodu im predovšetkým prináleží informovať následných užívateľov prostredníctvom jasného a viditeľného označenia na výrobku, jeho balení, v katalógoch alebo aj na predajných dokladoch, o skutočnosti, že dotknutá súčasť obsahuje dizajn, ktorého nie sú majiteľmi a že táto súčasť je určená výlučne na použitie na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava. Rovnako im prináleží zabezpečiť prostredníctvom vhodných prostriedkov, najmä zmluvných, aby následní užívatelia neurčovali dotknuté súčasti na použitie, ktoré je nezlučiteľné s podmienkami stanovenými v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 a okrem toho sa musia zdržať predaja takejto súčasti, pokiaľ vedia alebo majú opodstatnené dôvody vedieť, že táto súčasť nebude používaná za predpísaných podmienok.

6. Dizajny dané svojou technickou funkciou a prepojený dizajn

- [Rozsudok z 8. marca 2018, DOCERAM \(C-395/16, EU:C:2018:172\)](#)

Spoločnosť DOCERAM GmbH bola majiteľkou viacerých dizajnov Spoločenstva zapísaných pre zväzacie centrovacie kolíky. Táto spoločnosť podala žalobu na zdržanie sa konania proti spoločnosti CeramTec GmbH, ktorá vyrábala a uvádzala na trh aj centrovacie kolíky v rovnakých typoch, aké sú chránené týmito dizajnmi. V nadväznosti na vzájomný návrh na výmaz boli uvedené dizajny vymazané z dôvodu, že znaky vonkajšej úpravy dotknutých výrobkov boli dané výlučne ich technickou funkciou.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší krajský súd Düsseldorf, Nemecko) prejednávajúci spor rozhodol položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku a spýtal sa ho na to, či je existencia alternatívnych dizajnov rozhodujúca pri posúdení toho, či sú znaky vonkajšej úpravy výrobku dané výlučne jeho technickou funkciou.

Súdny dvor rozhodol po prvé, že článok 8 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že na posúdenie toho, či sú znaky vonkajšej úpravy výrobku dané výlučne technickou funkciou tohto výrobku, treba preukázať, že je táto funkcia jediným faktorom, ktorý určuje tieto znaky, pričom existencia alternatívnych dizajnov nie je v tejto súvislosti rozhodujúca.

Z hľadiska znenia totiž Súdny dvor najprv konštatoval, že článok 8 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 nestanovuje žiadne kritérium na posúdenie toho, či sú dotknuté znaky vonkajšej úpravy výrobku dané výlučne technickou funkciou tohto výrobku a že zo žiadneho ustanovenia tohto nariadenia nevyplýva, že by existencia alternatívnych dizajnov umožňujúcich spĺňať rovnakú technickú funkciu, akú má dotknutý výrobok, predstavovala jediné kritérium umožňujúce určiť uplatniteľnosť uvedeného článku.

Z hľadiska kontextu ďalej Súdny dvor uviedol, že článok 8 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 je súčasťou oddielu 1 hlavy II tohto nariadenia s názvom „Podmienky ochrany“ a upravuje prípad, keď dizajn Spoločenstva neposkytuje ochranu znakom vonkajšej úpravy výrobku, ak sú dané výlučne jeho technickou funkciou. Navyše podľa odôvodnenia 10 uvedeného nariadenia z výnimky z ochrany v tomto prípade nevyplýva, že dizajn musí mať estetickú kvalitu. Súdny dvor z toho vyvodil, že na účely poskytnutia ochrany podľa toho istého nariadenia nie je nevyhnutné, aby mala vonkajšia úprava dotknutého výrobku estetický aspekt.

Súdny dvor však pripomenul, že vonkajšia úprava predstavuje rozhodujúci prvok dizajnu a že takéto konštatovanie viac podporuje výklad článku 8 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, podľa ktorého toto ustanovenie vylučuje z ochrany, ktorú poskytuje toto nariadenie, prípad, keď je potreba, aby dotknutý výrobok plnil technickú funkciu, jediným faktorom, ktorý určil výber určitého znaku vonkajšej úpravy tohto výrobku pôvodcom, zatiaľ čo dôvody inej povahy, najmä tie, ktoré súvisia s vizuálnym aspektom uvedeného výrobku, nehrali žiadnu rolu pri výbere tohto znaku.

Súdny dvor napokon rozhodol, že tento výklad je podporený aj cieľom, ktorý sleduje nariadenie č. 6/2002. Z odôvodnení 5 a 7 uvedeného nariadenia totiž vyplýva, že cieľom tohto nariadenia je vytvoriť dizajn Spoločenstva priamo uplatniteľný vo všetkých členských štátoch, ktorý bude chránený pre jednu oblasť zahrňujúcu všetky členské štáty, a podporiť inováciu a vývoj nových výrobkov, ako aj investícií na ich výrobu poskytnutím zosilnenej ochrany dizajnu. Pokiaľ ide konkrétne o článok 8 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 v spojení s odôvodnením 10 tohto nariadenia, cieľom tohto ustanovenia je zabrániť tomu, aby sa technologickým inováciám bránilo udeľovaním ochrany znakom vonkajšej úpravy, ktoré sú dané výlučne technickou funkciou výrobku.

Po druhé Súdny dvor rozhodol, že na určenie toho, či sú dotknuté znaky vonkajšej úpravy výrobku dané výlučne technickou funkciou tohto výrobku, prináleží vnútroštátnemu súdu zohľadniť všetky relevantné objektívne okolnosti každej prejednávanej veci a že v tejto súvislosti nie je potrebné vychádzať z vnímania „objektívneho pozorovateľa“.

Súdny dvor spresnil, že takéto posúdenie musí byť vykonané najmä s ohľadom na predmetný dizajn, na objektívne okolnosti preukazujúce dôvody, ktoré prevážili pri výbere znakov vonkajšej úpravy dotknutého výrobku, na údaje týkajúce sa jeho používania alebo aj na existenciu alternatívnych dizajnov, ktoré umožňujú plnenie rovnakej technickej funkcie, pokiaľ sú tieto okolnosti, údaje alebo táto existencia podložené spoľahlivými dôkazmi.

- [Rozsudok z 18. novembra 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products a Koopman International \(Zariadenia na rozvod tekutín\) \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Spoločnosť Tinnus Enterprises LLC bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva prihláseného 10. marca 2015 na EUIPO, ktorý sa mal použiť na výrobok „zariadenia na rozvod tekutín“. V dňoch 7. júna 2016 a 19. apríla 2017 spoločnosti Mystic Products Import & Export SL a Koopman International BV podali návrh na výmaz sporného dizajnu. Odvolávali sa najmä na článok 8 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, podľa ktorého dizajn Spoločenstva nespočíva v znakoch vonkajšej úpravy výrobku, ktoré sú dané výlučne jeho technickou funkciou.

---

³⁹ Odvolanie podané proti tomuto rozsudku nebolo prijaté (uznesenie z 5. mája 2021, [Tinnus Enterprises/EUIPO](#) (C-29/21 P, neuvverejnené, EU:C:2021:357).

Potvrdzujúcim rozhodnutím z 12. júna 2019 odvolací senát EUIPO nariadil výmaz predmetného dizajnu, pričom dospel k záveru, že sa zakladal na znakoch vonkajšej úpravy výrobku, konkrétne zariadení na rozvod tekutín, ktoré boli dané výlučne jeho technickou funkciou.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, po prvýkrát vyložil článok 8 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, podľa ktorého dizajn Spoločenstva nespočíva v znakoch vonkajšej úpravy výrobku, ktoré sú dané výlučne jeho technickou funkciou, čím doplnil analýzu, ktorú poskytol Súdny dvor v rozsudku z 8. marca 2018, DOCERAM.⁴⁰

Všeobecný súd na úvod pripomenul, že podľa rozsudku DOCERAM, na posúdenie toho, či sú znaky vonkajšej úpravy výrobku dané výlučne technickou funkciou tohto výrobku, treba určiť, že je táto funkcia jediným faktorom, ktorý určuje tieto znaky, pričom existencia alternatívnych dizajnov nie je v tejto súvislosti rozhodujúca. Posúdenie sa musí vykonať podľa troch etáp, ktorými sú určenie technickej funkcie dotknutého výrobku, analýza znakov vonkajšej úpravy uvedeného výrobku a preskúmanie otázky, či sú tieto znaky vzhľadom na všetky relevantné objektívne okolnosti dané výlučne technickou funkciou dotknutého výrobku. Všeobecný súd spresnil, že ak aspoň jeden zo znakov vonkajšej úpravy dotknutého výrobku nie je daný výlučne technickou funkciou uvedeného výrobku, predmetný dizajn zostáva platný a poskytuje ochranu tomuto znaku.

Všeobecný súd navyše uviedol, že ak sú všetky znaky vonkajšej úpravy dotknutého výrobku dané výlučne jeho technickou funkciou, dizajn nebude platný, v výnimkou toho, ak by sa ukázalo, že usporiadanie uvedených znakov bolo vedené hľadiskami, ktoré nevyplývajú výlučne z potreby plnenia technickej funkcie dotknutého výrobku, čím bol vytvorený celkový vizuálny dojem, ktorý ide nad rámec jednoduchej technickej funkcie.

Ďalej Všeobecný súd po tom, čo pripomenul, že identifikácia znakov vonkajšej úpravy výrobku sa musí vykonať v každom jednotlivom prípade buď prostredníctvom jednoduchej vizuálnej analýzy dizajnu, alebo jeho dôkladného preskúmania, potvrdil prístup EUIPO a konštatoval, že okolnosť, že existuje zhoda medzi znakmi vonkajšej úpravy dotknutého výrobku a individuálnymi prvkami, z ktorých sa skladá, neznamená, že sa EUIPO dopustil nesprávneho posúdenia pri identifikácii uvedených znakov.

Všeobecný súd okrem toho pripomenul, že podľa rozsudku DOCERAM existencia alternatívnych dizajnov umožňujúcich vykonávať rovnakú technickú funkciu predstavuje relevantnú objektívnu okolnosť, ktorú treba zohľadniť pri posúdení otázky, či znaky vonkajšej úpravy dotknutého výrobku sú dané výlučne jeho technickou funkciou. V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatoval, že EUIPO vo svojej analýze predmetného dizajnu správne zohľadnil nielen existenciu iných dizajnov, ktoré vlastní Tinnus Enterprises, ale aj iné relevantné objektívne okolnosti, najmä jej európsku patentovú prihlášku, aby dospel k záveru, že všetky znaky vonkajšej úpravy dotknutého výrobku boli dané výlučne jeho technickou funkciou.

Všeobecný súd napokon konštatoval, že EUIPO zohľadnil všetky relevantné objektívne okolnosti, ktoré boli podložené spoľahlivými dôkazmi, aby dospel k záveru, že vonkajšia úprava dotknutého

---

⁴⁰ Pozri rozsudok Súdneho dvora z 8. marca 2018, [DOCERAM](#) (C-395/16, EU:C:2018:172), uvedený v tomto tematickom súhrne v rubrike „I. 6. Dizajny dané svojou technickou funkciou a prepojený dizajn“, s. 30.

výrobku nevyplýva z osobitného usporiadania jeho znakov, ktoré sú diktované estetickými hľadiskami, ale je daná výlučne technickou funkciou uvedeného výrobku.

7. Rozpor so skorším dizajnom

- [Rozsudok z 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/ÚHVT – PepsiCo \(Zobrazenie okrúhleho predmetu na účely reklamy\) \(T-9/07, EU:T:2010:96\)⁴¹](#)

Spoločnosť PepsiCo bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho reklamné výrobky na hry podľa nariadenia č. 6/2002. Odvolací senát, ktorý zrušil rozhodnutie výmazového odboru, ktorým sa vyhovel návrhu na výmaz podanému spoločnosťou Grupo Promer, sa domnieval, že sporný dizajn nebol v rozpore so skorším dizajnom.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorej vyhovel, zrušil uvedené rozhodnutie, pričom zastával názor, že rozdiely medzi kolidujúcimi dizajnmi boli nedostatočné na to, aby u informovaného užívateľa vyvolali odlišný celkový dojem.

Všeobecný súd spresnil, že zoznam dôvodov na výmaz dizajnu Spoločenstva stanovený článkom 25 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 treba považovať za taxatívny a nezahŕňa nekonanie majiteľa sporného dizajnu Spoločenstva v dobrej viere. Všeobecný súd navyše definoval niektoré základné pojmy nariadenia č. 6/2002. Pokiaľ ide o pojem „rozpor“, Všeobecný súd uviedol, že článok 25 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 6/2002 treba vykladať v tom zmysle, že dizajn Spoločenstva je v rozpore so skorším dizajnom, keď s prihliadnutím na tvorivú voľnosť pôvodcu pri tvorbe uvedeného dizajnu Spoločenstva tento dizajn nevyvoláva u informovaného užívateľa celkový dojem odlišný od dojmu, ktorý vyvoláva uvedený skorší dizajn. Okrem toho Všeobecný súd vysvetlil pôsobnosť pojmov „miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu“, „informovaný užívateľ“ a „celkový dojem“. Pokiaľ ide o mieru tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu, Všeobecný súd rozhodol, že táto miera sa musí určiť najmä na základe obmedzení spojených so znakmi danými technickou funkciou výrobku alebo časti výrobku, alebo aj na základe požiadaviek vyplývajúcich z právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na výrobok.

- [Rozsudok z 21. apríla 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers \(Fľaša na nápoje\) \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

Dňa 13. marca 2017 podala spoločnosť Benkomers OOD prihlášku na zápis dizajnu Spoločenstva predstavujúceho fľašu na nápoje na EUIPO. Po zápise dizajnu podala žalobkyňa, spoločnosť Bibita Group, návrh na výmaz tohto dizajnu, na podporu ktorého odkazovala na článok 25 ods. 1 písm. d) bod iii) nariadenia č. 6/2002. Bibita Group tvrdila, že vzhľadom na to, že v rámci článku 25 ods. 1 písm. d) bodu iii) nariadenia č. 6/2002 treba uplatniť rovnaké kritériá ako pri posúdení osobitého charakteru podľa článku 25 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 6 tohto nariadenia, sporný dizajn nemá osobitý charakter vo vzťahu k dizajnu, ktorého je

---

⁴¹ Odvolanie podané proti tomuto rozsudku bolo zamietnuté rozsudkom z 20. októbra 2011, [PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#), uvedeným v rubrike „I. 3. c. Osobitý charakter – Informovaný užívateľ“.

majiteľkou a ktorý je chránený odo dňa, ktorý predchádza dňu prihlášky sporného dizajnu. Výmazový odbor zamietol návrh na výmaz⁴² a odvolací senát EUIPO zamietol odvolanie.

V tomto rozsudku Všeobecný súd zamietol žalobu, ktorú podala Bibita Group proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, a spresnil pojem „rozpor“ v zmysle článku 25 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 6/2002.

Všeobecný súd na úvod pripomenul, že podľa ustálenej judikatúry treba článok 25 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 6/2002 vykladať v tom zmysle, že dizajn Spoločenstva je v rozpore so skorším dizajnom, keď s prihliadnutím na mieru tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu Spoločenstva nevyvoláva tento dizajn u informovaného užívateľa celkový dojem odlišný od dojmu, ktorý vyvoláva uvedený skorší dizajn.

Pokiaľ ide ďalej o tvrdenie, podľa ktorého skorší dizajn požíval mimoriadne širokú ochranu, Všeobecný súd spresnil, že napriek odkazu na existenciu „jasného“ rozdielu medzi celkovými dojmami vyvolanými predmetnými dizajnmi, ktorý sa nachádza v odôvodnení 14 nariadenia č. 6/2002, je znenie článku 6 tohto nariadenia jasné a jednoznačné. V súlade s judikatúrou týkajúcou sa tohto ustanovenia tak na účely uplatnenia článku 25 ods. 1 písm. d) uvedeného nariadenia a posúdenia existencie rozporu medzi dotknutými dizajnmi treba zohľadniť, že na dizajn sa môže vzťahovať ochrana poskytovaná dizajnom Spoločenstva, ak u informovaného užívateľa vyvoláva celkový dojem odlišný od dojmu, ktorý vyvoláva skorší dizajn.

Všeobecný súd navyše zdôraznil, že aj keby bolo preukázané, že v čase jeho zápisu bol tvar skoršieho dizajnu úplne nový v dotknutom priemyselnom odvetví, jedinečnosť takéhoto tvaru mu neposkytuje širšiu ochranu, ako je ochrana, ktorú požíva podľa nariadenia č. 6/2002. Okrem toho údajná novosť alebo originalita vonkajšej úpravy skoršieho dizajnu nemá vplyv na posúdenie osobitého charakteru sporného dizajnu.

Napokon Všeobecný súd po tom, čo pripomenul kritériá posúdenia osobitého charakteru dizajnu Spoločenstva, posúdil celkový dojem predmetných dizajnov u informovaného užívateľa. Zdôraznil, že posúdenie, ktoré treba vykonať v tejto súvislosti, zahŕňa zohľadnenie všetkých rozlišovacích prvkov medzi predmetnými dizajnmi okrem tých, ktoré nie sú dostatočne výrazné na to, aby ovplyvnili uvedený celkový dojem.

Dotknuté dizajny sa však významne líšia. V dôsledku toho Všeobecný súd rozhodol, že odvolací senát správne dospel k záveru, že sporný dizajn nie je v rozpore so skorším dizajnom v zmysle článku 25 ods. 1 písm. d) bodu iii) uvedeného nariadenia.

---

⁴² V súlade s článkom 25 ods. 1 písm. d) bodom iii) nariadenia č. 6/2002 v znení zmien sa dizajn Spoločenstva môže vymazať, ak je v rozpore so skorším dizajnom, ktorý bol sprístupnený verejnosti po dni podania prihlášky, alebo ak sa požaduje právo prednosti po dni vzniku práva prednosti dizajnu Spoločenstva a ktorý je chránený odo dňa, ktorý predchádza uvedenému dňu, dizajnom zapísaným podľa Ženevského aktu Haagskej dohody o medzinárodnom zápise dizajnov, ktorý bol prijatý v Ženeve 2. júla 1999 a schválený rozhodnutím Rady 2006/954/ES z 18. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 386, 2006, s. 28), a ktorý má účinok v Spoločenstve, alebo prihláškou o takéto právo.

8. Použitie označenia s rozlišovacou schopnosťou v neskoršom dizajne

- [Rozsudok z 12. mája 2010, Beifa Group/ÚHVT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer \(Písacie potreby\) \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Spoločnosť Beifa Group Co. Ltd. bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na ÚHVT [teraz EUIPO] vyobrazujúceho písacie potreby podľa nariadenia č. 6/2002. Výmazový odbor, na ktorý spoločnosť Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG, majiteľka staršej trojrozmernej ochrannnej známky, podala návrh na výmaz, nariadil výmaz sporného dizajnu. Výmazový odbor sa v podstate domnieval, že v spornom dizajne bola použitá staršia ochranná známka, takže sa na ňu podobal. Vzhľadom na to, že výrobky chránené sporným dizajnom a staršou ochrannou známkou boli rovnaké, podľa výmazového odboru existovalo nebezpečenstvo zámeny zo strany skupiny verejnosti, pre ktorú boli určené uvedené výrobky.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu potvrdzujúcemu rozhodnutie výmazového odboru, ktorej vyhovel, zrušil uvedené rozhodnutie a spresnil výklad článku 25 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 6/2002, ktorý stanovuje, že dizajn Spoločenstva sa môže vymazať, iba ak je na neskoršom dizajne použité označenie s rozlišovacou spôsobilosťou a právo Spoločenstva alebo právo dotknutého členského štátu upravujúce toto označenie poskytuje majiteľovi označenia právo zakázať takéto používanie. Podľa Všeobecného súdu sa uvedený článok vzťahuje aj na prípad podobnosti medzi označeniami a nielen na prípad zhodnosti, takže odvolací senát sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyložil ustanovenie v tom zmysle, že sa ho majiteľ označenia s rozlišovacou spôsobilosťou môže dovoliavať pri podaní návrhu na výmaz neskoršieho dizajnu Spoločenstva, pokiaľ je v tomto dizajne použité označenie podobné jeho označeniu.

Všeobecný súd okrem toho preskúmal otázku podmienok podania žiadosti o predloženie dôkazu o riadnom používaní majiteľom dizajnu Spoločenstva, na ktorý sa vzťahuje návrh na výmaz, keďže nariadenie č. 6/2002 neobsahuje v tejto súvislosti žiadne osobitné ustanovenie. Všeobecný súd uviedol, že uvedená žiadosť musí byť výslovná a podaná na EUIPO včas. Naproti tomu žiadosť o predloženie dôkazu o riadnom používaní skoršieho označenia uvádzaného na podloženie návrhu na výmaz dizajnu Spoločenstva nemožno podať po prvýkrát v konaní na odvolacom senáte.

- [Rozsudok z 24. septembra 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Skútre\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴³](#)

Spoločnosť Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného na EUIPO vyobrazujúceho mopedy a motocykle podľa nariadenia č. 6/2002. Odvolací senát EUIPO, ktorý zrušil rozhodnutie výmazového odboru, ktorým sa vyhovel návrhu na výmaz podanému spoločnosťou Piaggio & C. SpA, sa domnieval, že sporný dizajn bol nový a mal osobitý charakter.

⁴³ Pozri rovnako rubriku „I. 9. Neoprávnené použitie diela chráneného autorským právom“.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, rozhodol, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že na účely uplatnenia článku 25 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 6/2002 neexistovala na strane príslušnej skupiny verejnosti žiadna pravdepodobnosť zámeny, ktorá zahŕňala pravdepodobnosť asociácie.

V tomto rozsudku Všeobecný súd objasnil pôsobnosť a pojmy vzťahujúce sa na dôvod výmazu zapísaného dizajnu Spoločenstva vyplývajúci z použitia skoršieho označenia s rozlišovacou spôsobilosťou v dizajne v rozpore s článkom 25 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 6/2002.

V tejto súvislosti Všeobecný súd zastával názor, že jednak z dôvodu celkového vizuálneho dojmu vyvolávaného staršou ochrannou známkou, na ktorú sa odvolávala spoločnosť Piaggio & C., a ktorú tvorí trojrozmerný tvar skútra chránený skorším dizajnom, ktorý sa odlišuje od vizuálneho dojmu vyvolávaného sporným dizajnom, a jednak z dôvodu dôležitosti, ktorú má estetika vo vykonávanom výbere, priemerný spotrebiteľ, ktorý vynakladá vysokú mieru pozornosti, napriek zhode dotknutých výrobkov vylúči, že v spornom dizajne by bola použitá staršia ochranná známka.

Konkrétnejšie Všeobecný súd poznamenal, že pri porovnávaní trojrozmerného tvaru skútra, ktorý je chránený staršou ochrannou známkou, a tvaru sporného dizajnu priemerný spotrebiteľ, ktorý nie je odborníkom s hlbokými technickými znalosťami, nedokáže spontánne identifikovať tvar X medzi zadnou kapotážou a podsedlovou časťou, alebo tvar obráteného písmena Ω medzi podsedlovou časťou a prednou ochrannou kapotážou, ani si automaticky nevšimne šípovitý tvar prednej ochrannej kapotáže, aj keby jeho pozornosť bola na vysokej úrovni. Pokiaľ ide o samonosnú karosériu, všimne si skôr rozdiel medzi štíhlym tvarom karosérie staršej ochrannej známky tam, kde sa tvar sporného dizajnu podobá skôr na polkruh. Zo všeobecnejšieho hľadiska bude priemerný spotrebiteľ, ktorý bude vynakladať vysokú mieru pozornosti, vnímať štýl, línie a vzhľad, ktoré charakterizujú trojrozmerný tvar skútra chránený staršou ochrannou známkou ako z vizuálneho hľadiska odlišné od štýlu, línií a vzhľadu sporného dizajnu.

9. Neoprávnené použitie diela chráneného autorským právom

- [Rozsudok z 23. októbra 2013, Viejo Valle/ÚHVT – Établissements Coquet \(Šálka a podšálka s ryhami a hlboký tanier s ryhami\) \(T-566/11 a T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Spoločnosť Viejo Valle, SA, bola majiteľkou dizajnov Spoločenstva vyobrazujúcich šálku a podšálku s ryhami a hlboký tanier s ryhami. Vedľajší účastník konania, spoločnosť Établissements Coquet, podala návrhy na výmaz týchto dizajnov založené na článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002. Poukazovala na dva kusy stolového riadu, pre ktoré požadoval ochranu na základe autorského práva podľa francúzskej právnej úpravy. ÚHVT [teraz EUIPO] nariadil výmaz sporných dizajnov.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, pripomenul, že článok 25 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 a článok 28 ods. 1 písm. b) bod iii) nariadenia č. 2245/2002 vyžadujú, aby osoba podávajúca návrh na výmaz dizajnu Spoločenstva na základe autorského práva chráneného podľa právnej úpravy členského štátu

bola majiteľom tohto autorského práva a aby predložila EUIPO dôkazy preukazujúce túto skutočnosť.

Pri otázke, či osoba podávajúca návrh na výmaz je majiteľom autorského práva v zmysle tohto ustanovenia, ako aj otázke preukazovania tohto práva pred Úradom, nemožno nezohľadniť právo členského štátu, v prejednávanej veci francúzske právo, uvádzané na podporu návrhu na výmaz. Uplatniteľné právo členského štátu sa totiž v tomto rámci uplatní najmä na definovanie spôsobov nadobudnutia a dokazovania autorského práva k dielu uvádzanému na podporu návrhu na výmaz.

- [Rozsudok z 24. septembra 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Skútre\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴⁴](#)

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie⁴⁵, Všeobecný súd rozhodol, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď na základe dôkazov, ktoré mal k dispozícii, dospel k záveru, že model skútru zodpovedajúci skoršiemu dizajnu, chránený talianskym a francúzskym autorským právom, nebol predmetom neoprávneného použitia na spornom dizajne na účely uplatnenia článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002.

V tejto súvislosti Všeobecný súd poznamenal, že na základe talianskeho autorského práva použitie umeleckého a kreatívneho jadra, ktoré tvoria tvarové znaky modelu skútra zodpovedajúceho skoršiemu dizajnu, nemožno v spornom dizajne zistiť. Medzi zadnou kapotážou a podsedlovou časťou, ako aj medzi podsedlovou časťou a prednou ochrannou kapotážou má totiž sporný dizajn viacero zalomených línií. Jeho špicatá predná ochranná kapotáž tvorí až po blatník skôr „kravatu“ než šíp. Pokiaľ ide o samonosnú karosériu, tvar karosérie sporného dizajnu nie je na rozdiel od kvapkovitého tvaru karosérie skoršieho dizajnu zoštíhlený.

Okrem toho podľa názoru Všeobecného súdu nemožno ani špecifický celkový vzhľad a osobitný „zaoblený, feminínny a „vintage““ tvar skoršieho dizajnu nájsť v spornom dizajne, ktorý charakterizujú priame línie a uhly, takže dojmy vytvárané dielom zodpovedajúcim skoršiemu dizajnu a sporným dizajnom sú odlišné.

---

⁴⁴ Pozri rovnako rubriku „I. 8. Použitie označenia s rozlišovacou spôsobilosťou v neskoršom dizajne“.

⁴⁵ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 8. Použitie označenia s rozlišovacou spôsobilosťou v neskoršom dizajne“, s. 36.

II. Práva vyplývajúce z dizajnov

1. Vlastnícke právo k dizajnu

- [Rozsudok z 2. júla 2009, FEIA \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

Spoločnosť Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (ďalej len „FEIA“) vypracovala projekt s názvom D'ARTES, v rámci ktorého remeselnícke dielne mohli na základe návrhu dizajnu vytvoreného odborníkom v danej oblasti vyrobiť sériu predmetov určených na predaj. Spoločnosť AC&G SA ako organizátor projektu bola poverená, aby vybrala dizajnérov a uzavrela s nimi zmluvy. AC&G SA uzavrela so spoločnosťou Cul de Sac Espacivaio Creativo SL (ďalej len „Cul de Sac“) ústnu zmluvu, ktorá nepodliehala španielskemu Zákonníku práce, v zmysle ktorej posledná uvedená bola poverená, aby vytvorila dizajn s cieľom realizácie novej kolekcie výrobkov.

Cul de Sac navrhla sériu nástenných (kukučkových) hodín zhotovených a prezentovaných verejnosti v rámci projektu D'ARTES. Cul de Sac a Acierta Product & Position SA následne vyrobili a predávali kukučkové hodiny. FEIA proti nim podala žalobu pre porušenia práv na Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (Obchodný súd č. 1 Alicante a č. 1 pre ochranné známky Spoločenstva, Španielsko) a tvrdila, že je majiteľkou nezapísaných dizajnov Spoločenstva vzťahujúcich sa na kukučkové hodiny.

Súdny dvor, ktorému boli položené prejudiciálne otázky týkajúce sa vlastníckeho práva k dizajnu Spoločenstva vytvorenému na objednávku, rozhodol, že článok 14 ods. 3 nariadenia č. 6/2002, podľa ktorého má zamestnávateľ právo na dizajn Spoločenstva vtedy, ak ho vytvoril zamestnanec pri výkone svojich povinností alebo podľa inštrukcií, ktoré dostal od svojho zamestnávateľa, pokiaľ sa nedohodli inak alebo nie je inak stanovené podľa vnútroštátneho práva, sa neuplatňuje na dizajn Spoločenstva vytvorený na objednávku.

Normotvorca Spoločenstva mal totiž úmysel definovať osobitný režim stanovený v článku 14 ods. 3 nariadenia špecifickým typom zmluvného vzťahu, ktorým je pracovnoprávny vzťah, čo vylučuje použitie uvedeného odseku na iné zmluvné vzťahy, ako je napríklad ten, na základe ktorého sa dizajn vytvorí na objednávku.

V prípade, v ktorom po prvé ide o nezapísané dizajny Spoločenstva vytvorené na objednávku a po druhé vnútroštátne právo nehľadí na takéto dizajny ako na dizajny vytvorené v rámci pracovnoprávneho vzťahu, sa článok 14 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 má vykladať v tom zmysle, že právo na dizajn Spoločenstva má pôvodca, pokiaľ nebolo prevedené prostredníctvom zmluvy na jeho právneho nástupcu.

Možnosť previesť právo na dizajn Spoločenstva z pôvodcu na jeho právneho nástupcu prostredníctvom zmluvy v zmysle článku 14 ods. 1 nariadenia vyplýva totiž jednak zo samotného znenia tohto článku a jednak je v súlade s cieľmi, ktoré uvedené nariadenie sleduje. Prispôsobenie ochrany dizajnov Spoločenstva potrebám všetkých sektorov priemyslu Spoločenstva prostredníctvom zmluvného prevodu práva na dizajn Spoločenstva môže v tejto súvislosti prispieť k hlavnému cieľu spočívajúcemu v účinnom výkone práv vyplývajúcich z dizajnu Spoločenstva na celom území Spoločenstva. Účinkom zosilnenej ochrany dizajnu navyše nie je

len povzbudiť jednotlivých pôvodcov, aby prispeli k prevahe Spoločenstva v danej oblasti, ale tiež podporiť inováciu a vývoj nových výrobkov a investície do ich výroby.

Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby overil obsah takejto zmluvy a v tejto súvislosti určil, či právo na nezapísaný dizajn Spoločenstva bolo prípadne skutočne prevedené z pôvodcu na jeho právneho nástupcu, pričom vnútroštátny súd v rámci uvedeného preskúmania uplatňuje právnu úpravu týkajúcu sa zmlúv s cieľom určiť, komu patrí podľa článku 14 ods. 1 nariadenia právo na nezapísaný dizajn Spoločenstva.

2. Účinky práva na dizajn

- [Rozsudok zo 16. februára 2012, Celaya Emparanza y Galdos International \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Spoločnosť Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva, ktorý pozostával z cestného výstražného zariadenia a ktorého prihláška bola na EUIPO podaná 26. októbra 2005. V roku 2007 spoločnosť Proyectos Integrales de Balizamiento SL uviedla na trh výstražné zariadenie. V roku 2008 táto spoločnosť získala na EUIPO zápis dizajnu Spoločenstva, ktorý pozostával z tohto výstražného zariadenia. Celaya Emparanza y Galdos Internacional, ktorá sa domnievala, že uvedené výstražné zariadenie nevyvolávalo celkový dojem odlišný od dojmu vyvolávaného jej dizajnom, podala na Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (Obchodný súd č. 1 Alicante a č. 1 pre ochranné známky Spoločenstva, Španielsko) žalobu pre porušenie práv. Proyectos Integrales de Balizamiento tvrdila, že kým jej dizajn nebol vymazaný, má právo na jeho využívanie, takže výkon uvedeného práva nemôže byť považovaný za porušovanie.

Súdny dvor, na ktorý bol podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, rozhodol, že článok 19 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že v spore týkajúcom sa porušenia výlučného práva vyplývajúceho zo zapísaného dizajnu Spoločenstva, sa právo brániť tretej strane, aby tento dizajn využívala, vzťahuje na akúkoľvek tretiu stranu využívajúcu dizajn, ktorý u informovaného užívateľa nevyvoláva odlišný celkový dojem, vrátane tretej strany, ktorá je majiteľom neskoršieho zapísaného dizajnu Spoločenstva, bez ohľadu na jej zámer a konanie.

Ustanovenia nariadenia sa majú vykladať s prihliadnutím na zásadu prednosti, podľa ktorej má skorší zapísaný dizajn Spoločenstva prednosť pred neskoršími zapísanými dizajnmi Spoločenstva. Z článku 4 ods. 1 nariadenia predovšetkým vyplýva, že dizajn je chránený dizajnom Spoločenstva iba vtedy, ak je nový a má osobitý charakter. V prípade rozporu medzi dvoma zapísanými dizajnmi Spoločenstva sa však predpokladá, že dizajn, ktorý bol zapísaný ako prvý, spĺňa tieto podmienky na to, aby mu bola poskytnutá ochrana zo strany Spoločenstva pred dizajnom, ktorý bol zapísaný ako druhý. Majiteľovi neskoršieho zapísaného dizajnu Spoločenstva teda bude môcť byť poskytnutá ochrana podľa nariadenia len v prípade, že prostredníctvom žaloby o výmaz, prípadne v rámci vzájomného návrhu preukáže, že skorší zapísaný dizajn Spoločenstva nespĺňa jednu z uvedených podmienok.

Na základe konania o zápise dizajnov Spoločenstva upraveného článkami 45 až 48 nariadenia č. 6/2002 totiž EUIPO preskúma, či prihláška spĺňa také formálne podmienky podania, aké stanovuje nariadenie. Ak prihláška uvedené podmienky spĺňa, vyhovuje definícii dizajnu uvedenej

v článku 3 písm. a) nariadenia a nie je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi, potom Úrad prihlášku zapíše do registra dizajnov Spoločenstva ako zapísaný dizajn Spoločenstva. Ide teda o rýchlu, v podstate formálnu kontrolu, ktorá – ako sa uvádza v odôvodnení 18 nariadenia – nevyžaduje vecné preskúmanie, ktoré má pred zápisom určiť, či dizajn spĺňa podmienky na získanie ochrany, a ktorá okrem toho na rozdiel od konania o zápise podľa nariadenia č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva neupravuje fázu umožňujúcu majiteľovi skoršieho zapísaného dizajnu podať proti zápisu námietku. Za týchto okolností jedine výklad pojmu „akákoľvek tretia strana“ v zmysle článku 19 ods. 1 nariadenia ako pojmu, pod ktorý spadá tretia strana, ktorá je majiteľom neskoršieho zapísaného dizajnu Spoločenstva, môže zaistiť cieľ účinnej ochrany zapísaných dizajnov Spoločenstva, ktorý sleduje nariadenie, ako aj potrebný účinok žalôb pre porušenie práv.

- [Rozsudok z 22. júna 2016, Thomas Philipps \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Spoločnosť Grüne Welle Vertriebs GmbH bola držiteľkou výlučnej licencie k dizajnu Spoločenstva vzťahujúcemu sa na praciú loptičku pre Nemecko. Táto licencia nebola zapísaná do registra dizajnov Spoločenstva. Spoločnosť Thomas Philipps GmbH distribuovala propagačné výrobky, vrátane pracej loptičky. Keďže tento výrobok predstavoval porušenie zapísaného dizajnu Spoločenstva vzťahujúceho sa na praciú loptičku, a keďže bola majiteľom tohto dizajnu splnomocnená, aby vo vlastnom mene uplatňovala všetky práva vyplývajúce z dizajnu, Grüne Welle Vertriebs vyzvala spoločnosť Thomas Philipps, aby tento výrobok prestala distribuovať, a podala žalobu o náhradu škody.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší krajský súd Düsseldorf, Nemecko) sa pýtal jednak to, či je žaloba, ktorú podala Grüne Welle Vertriebs prípustná napriek tomu, že táto spoločnosť nie je ako nadobúdatelka licencie zapísaná do registra, a jednak to, či táto spoločnosť môže požadovať náhradu škody, ktorú utrpela.

Súdny dvor, na ktorý bol podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, rozhodol po prvé, že článok 33 ods. 2 prvá veta nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že nadobúdatel licencie môže začať konanie pre porušenie práv zo zapísaného dizajnu Spoločenstva, ktorý je predmetom licencie, hoci táto licencia nebola zapísaná do registra dizajnov Spoločenstva. Po druhé článok 32 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že nadobúdatel licencie môže v konaní pre porušenie práv z dizajnu Spoločenstva, ktoré sám začne podľa tohto ustanovenia, uplatniť právo na náhradu škody, ktorú utrpel.

V prvom rade Súdny dvor najprv konštatoval, že článok 33 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 má za cieľ upraviť možnosť uplatňovať právne úkony uvedené v článkoch 28, 29 a 32 nariadenia voči tretím osobám, ktoré majú alebo by mohli mať práva na zapísaný dizajn Spoločenstva.

Ďalej uviedol, že všetky články nachádzajúce sa v hlave III nariadenia č. 6/2002, nazvanej „Dizajny Spoločenstva ako predmety vlastníctva“, vrátane článku 33 uvedeného nariadenia, obsahujú pravidlá, ktoré sa vzťahujú na dizajny Spoločenstva ako predmety vlastníctva. Platí to aj pre články 28, 29 a 32 tohto nariadenia, ktoré sa vzťahujú na úkony, pre ktoré je spoločné to, že ich cieľom alebo následkom je vytvorenie alebo prevod práva k dizajnu.

Napokon v článku 32 ods. 3 prvej vete nariadenia č. 6/2002 je právo nadobúdateľa licencie začať konanie pre porušenie práv k dizajnu podmienené iba súhlasom majiteľa tohto dizajnu bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia licenčnej zmluvy.

Navyše podľa článku 32 ods. 5 nariadenia č. 6/2002 sa zápis licencie do registra vykoná na žiadosť jednej zo strán. Tento článok, ako ani článok 29 tohto nariadenia, však neobsahuje ustanovenie analogické ustanoveniu článku 28 písm. b) uvedeného nariadenia, podľa ktorého „pokiaľ nie je prevod zapísaný do registra, nadobúdateľ sa nemôže dovolávať práv vyplývajúcich zo zapísaného dizajnu spoločenstva“.

Okrem toho článok 28 písm. b) nariadenia č. 6/2002 by bol nepotrebný, ak by sa článok 33 ods. 2 tohto nariadenia mal vykladať tak, že bráni odvolávať sa voči všetkým tretím osobám na všetky právne úkony uvedené v článkoch 28, 29 a 32 uvedeného nariadenia, pokiaľ nie sú tieto úkony zapísané do registra.

Okrem toho nemožnosť uplatňovať voči tretím osobám právne úkony uvedené v článkoch 28, 29 a 32 tohto nariadenia, ktoré neboli zapísané do registra, má za účel ochranu toho, kto má alebo môže mať práva k dizajnu Spoločenstva ako k predmetu vlastníctva. Z toho vyplýva, že článok 33 ods. 2 prvá veta uvedeného nariadenia sa neuplatňuje na takú situáciu, akou je situácia v konaní vo veci samej, v ktorej nadobúdateľ licencie tretej osobe vytýka, že porušovaním práv k dizajnu zasahuje do práv vyplývajúcich zo zapísaného dizajnu Spoločenstva.

V druhom rade Súdny dvor uviedol, že odseky 3 a 4 článku 32 nariadenia č. 6/2002 zavádzajú systém prostriedkov nápravy, ktoré má k dispozícii nadobúdateľ licencie k dizajnu Spoločenstva voči porušovateľovi tohto dizajnu Spoločenstva. Tieto ustanovenia umožňujú nadobúdateľovi licencie buď podať žalobu a začať konanie pre porušenie práv so súhlasom majiteľa dizajnu, alebo v prípade výlučnej licencie po vyzvaní tohto majiteľa, ak tento sám nezačne konanie pre porušenie práv v primeranej lehote, alebo vstúpiť do konania pre porušenie práv, ktoré začal majiteľ dizajnu. Nadobúdateľ nevýlučnej licencie, ktorý nezíska súhlas majiteľa dizajnu, aby sám konal, má k dispozícii len prostriedok nápravy, ktorý je uvedený ako posledný.

Hoci nadobúdateľ licencie môže uplatniť právo na náhradu škody, ktorú utrpel, tým, že vstúpi do konania pre porušenie práv, ktoré začal majiteľ dizajnu Spoločenstva, nič nebráni tomu, aby to mohol urobiť aj vtedy, keď sám podá žalobu pre porušenie práv, buď so súhlasom majiteľa dizajnu Spoločenstva, alebo bez tohto súhlasu, ak je nadobúdateľom výlučnej licencie a tento majiteľ po vyzvaní nekonal.

Systém prostriedkov nápravy, ktoré má k dispozícii nadobúdateľ licencie, by bol okrem toho nesúdržný, ak by nadobúdateľ licencie mohol hájiť svoje vlastné záujmy iba tým, že sa pripojí k žalobe, ktorú podal majiteľ dizajnu Spoločenstva, zatiaľ čo pri bránení ich spoločných záujmov môže podať žalobu sám buď so súhlasom tohto majiteľa, alebo v prípade výlučnej licencie dokonca bez tohto súhlasu.

III. Konanie a spor

1. Návrh a konanie o zápise – Referenčný dátum pre preskúmanie

- [Rozsudok zo 16. februára 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group \(Radiátorové rebrá\) \(T-828/14 a T-829/14, EU:T:2017:87\)](#)

Spoločnosť Antrax It Srl bola majiteľkou dvoch dizajnov Spoločenstva zapísaných na EUIPO vyobrazujúcich radiátorové rebrá podľa nariadenia č. 6/2002. Odvolací senát, ktorý pre nedostatočné odôvodnenie zrušil rozhodnutie výmazového odboru, ktorým sa vyhovel návrhom na výmaz podaným spoločnosťou, ktorej právnou nástupkyňou bola Vasco Group NV, nariadil výmaz sporných dizajnov z dôvodu, že nemali osobitý charakter.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti tomuto prvému rozhodnutiu odvolacieho senátu, zrušil uvedené rozhodnutie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia otázky saturácie stavu techniky.⁴⁶ Veci boli potom vrátené odvolaciemu senátu, ktorý znovu nariadil výmaz sporných dizajnov.

Všeobecný súd, na ktorý bola žaloba proti novým rozhodnutiam odvolacieho senátu, ktorú zamietol, spresnil dátum, k akému treba preskúmať osobitý charakter dizajnu a zistiť prípadnú existenciu saturácie stavu techniky v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Žalobkyňa tvrdila, že odvolací senát sa dopustil pochybenia, pokiaľ ide o okamih posúdenia saturácie stavu techniky tým, že rozhodoval ku dňu vyhlásenia napadnutých rozhodnutí, hoci ju bolo treba posúdiť k okamihu podania prihlášky sporných dizajnov.

V tejto súvislosti Všeobecný súd uviedol, že v súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 treba osobitý charakter sporného dizajnu preskúmať a prípadnú existenciu saturácie stavu techniky stanoviť k dátumu podania prihlášky sporného dizajnu. V dôsledku toho rozhodol, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o dátum posúdenia prípadnej existencie saturácie stavu techniky. Napriek tomu konštatoval, že toto pochybenie nemôže viesť k zrušeniu napadnutých rozhodnutí.

2. Návrh a konanie o výmaz

a) Prípustnosť návrhu na výmaz

- [Rozsudok zo 17. mája 2018, Basil/EUIPO – Artex \(Košíky na bicykle\) \(T-760/16, EU:T:2018:277\)](#)

Spoločnosť Basil BV bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho košíky na bicykle. Artex SpA podala na EUIPO návrh na výmaz tohto dizajnu z dôvodu, že nemal osobitý charakter. Basil tvrdila, že tento návrh na výmaz bol neprípustný, pretože EUIPO už v skoršom rozhodnutí zamietol návrh na výmaz podaný proti spornému dizajnu.

EUIPO považoval návrh na výmaz za prípustný a nariadil výmaz sporného dizajnu.

⁴⁶ Rozsudok z 13. novembra 2012, [Antrax It/ÚHVT – THC \(Radiátory ústredného kúrenia\)](#), (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592), uvedený v tomto tematickom súhrne v rubrike „I. 3. d. Osobitý charakter – Miera tvorivej voľnosti pôvodcu“, s. 14.

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu, ktorú zamietol, pokiaľ ide o otázku prípustnosti návrhu na výmaz dizajnu, v prípade ktorého už EUIPO zamietol takýto návrh v skoršom rozhodnutí, pripomenul, že podľa článku 52 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 návrh na výmaz podaný na EUIPO je neprípustný, ak o návrhu týkajúcom sa tej istej veci a tých istých dôvodov konania a zahrňujúcim tie isté strany už súd pre dizajny Spoločenstva rozhodoval a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Rozhodol tak, že tieto ustanovenia, ktoré sa týkajú len rozhodnutí súdov pre dizajny Spoločenstva, sa neuplatňujú na rozhodnutie Úradu.

Po prvé totiž z ustanovení článku 80 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že súdom pre dizajny Spoločenstva je vnútroštátny súd členského štátu. Článok 52 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 sa teda neuplatňuje v prípade, ak už rozhodol Úrad, ale len v prípade, ak tak urobil vnútroštátny súd členského štátu.

Po druhé ustanovenia článku 86 ods. 5 nariadenia č. 6/2002, podľa ktorých nie je možné predložiť žiadny vzájomný návrh na výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva, ak už o návrhu týkajúcom sa tej istej veci a tých istých dôvodov a zahrňujúcim tých istých účastníkov Úrad rozhodol rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť, neupravujú konania pred Úradom, a najmä jeho odvolacími senátmi, ale konania pred súdmi pre dizajny Spoločenstva.

Po tretie analogické uplatnenie článku 52 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 na prípady, keď Úrad už rozhodol o návrhu na výmaz, je vylúčené. Nie je totiž preukázané, že v tomto ustanovení sa vyskytuje medzera, ktorá je nezlučiteľná so všeobecnou právnou zásadou, ktorú by bolo možné vyplniť analogickým uplatnením.

b) Predmet návrhu na výmaz

- [Rozsudok z 27. apríla 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Sprchový odtokový žľab\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)⁴⁷](#)

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie⁴⁸, mal Všeobecný súd príležitosť spresniť podmienky určenia predmetu návrhu na výmaz.

Odvolací senát EUIPO po tom, čo konštatoval, že skorší dizajn preskúmaný predchádzajúcimi inštanciami nie je uvedený v návrhu na výmaz, zohľadnil ako skorší dizajn iba dizajny uvedené v tomto návrhu. Odvolací senát zamietol tento návrh na výmaz z dôvodu, že sporný dizajn mal osobitý charakter, a teda bol *a fortiori* nový.

Z tohto dôvodu Všeobecný súd pripomenul, že identifikácia skoršieho dizajnu sa musí vykonať hneď po podaní návrhu na výmaz, pretože tento návrh definuje predmet sporu. Voľná úvaha priznaná EUIPO pri zohľadnení skutočností a dôkazov, ktoré neboli predložené účastníkmi konania včas, sa teda môže vzťahovať len na tieto skutočnosti a dôkazy, a nie na označenia a vyobrazenia skorších dizajnov. Hoci totiž zohľadnenie doplňujúcich dôkazov môže viesť k rozšíreniu skutkového rámca návrhu na výmaz o ďalšie dôkazy týkajúce sa už uplatnených skorších dizajnov, napriek tomu nemôže rozšíriť právny rámec tohto návrhu, pretože jeho

⁴⁷ Odvolanie podané proti tomuto rozsudku bolo zamietnuté uznesením zo 16. decembra 2022, [Group Nivelles/EUIPO \(C-419/22 P, neuvverejnené\)](#).

⁴⁸ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 3. e. Osobitý charakter – Celkový dojem“, s. 18.

rozsah bol definitívne stanovený v čase jeho podania identifikáciou skoršieho dizajnu, na ktorý sa odvoláva. V dôsledku toho treba preskúmať len skoršie dizajny uvedené v návrhu na výmaz.

c) Rozsah preskúmania návrhu na výmaz

- [Rozsudok z 10. júna 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío \(Prípojky pre vozidlá\) \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

V tomto rozsudku Všeobecný súd spresnil rozsah preskúmania vykonávaného EUIPO v rámci návrhu na výmaz dizajnu Spoločenstva podľa článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 a vyslovil sa k rozsahu povinnosti odôvodnenia prislúchajúcej v tejto súvislosti EUIPO.

Všeobecný súd zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO týkajúce sa konania o výmaze medzi spoločnosťami L. Oliva Torras a Mecánica del Frío, pokiaľ ide o zapísaný dizajn Spoločenstva vyobrazujúci prípojku pre spojenie zariadení na chladenie alebo klimatizáciu s motorovým vozidlom.

Po prvé Všeobecný súd uviedol, že článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 udeľuje inštanciam EUIPO v rámci preskúmania návrhu na výmaz právomoc preskúmať dodržanie základných podmienok ochrany dizajnu Spoločenstva stanovených v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia. V tejto súvislosti poznamenal, že tieto podmienky majú kumulatívnu povahu, takže nesplnenie jednej z nich môže mať samo osebe za dôsledok výmaz sporného dizajnu. Okrem toho tieto ustanovenia predpokladajú uplatnenie odlišných právnych kritérií. V dôsledku toho rozhodol, že znenie článku 25 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, vykladaného so zreteľom na jeho kontext a jeho ciele, sa má vykladať v tom zmysle, že nevyhnutne nepredpokladá preskúmanie splnenia všetkých podmienok stanovených v článkoch 4 až 9 tohto istého nariadenia, ale v závislosti od skutočností, dôkazov a pripomienok predložených účastníkmi konania môže predpokladať iba preskúmanie splnenia jedinej z týchto podmienok, alebo časti z nich.

Po druhé Všeobecný súd poznamenal, že so zreteľom na skutkové a právne okolnosti uvedené na podporu návrhu na výmaz prislúcha odvolaciemu senátu určiť, ktoré boli podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002, ktorých nerešpektovanie sa v prejednávanej veci uplatňovalo a ktoré mal preskúmať, zohľadňujúc prípadne všeobecne známe skutočnosti a právne otázky, ktoré účastníci konania neuvádzali, ale boli potrebné na uplatnenie relevantných ustanovení. Všeobecný súd tak prijal záver, že odvolací senát sa nesprávne domnieval, že z dôvodu, že návrh žalobkyne na výmaz bol založený na článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, žalobkyňa zamýšľala dovoliť sa toho, že sporný dizajn nespĺňa všetky požiadavky stanovené v článkoch 5, 6, 8 a 9 tohto nariadenia.

Po tretie Všeobecný súd vyhovel výhrade žalobkyne, ktorá odvolaciemu senátu vytýkala, že nerozhodol o otázke, či sa sporný dizajn týkal súčasť zloženého výrobku, ktorá po jej začlenení do uvedeného výrobku zostávala viditeľná pri bežnom užívaní tohto výrobku v zmysle článku 4

ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002, hoci tejto otázky sa dotklo oznámenie zo 16. mája 2018⁴⁹ a následné pripomienky účastníkov konania.

V tejto súvislosti Všeobecný súd najprv konštatoval, že závery odvolacieho senátu týkajúce sa uplatnenia tohto článku nevyplývajú jasne z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ani pre účastníkov konania, ani pre súd Únie. Konkrétne spresnil, že dôvody, ktoré EUIPO uvádza po prvýkrát pred súdom Únie a ktoré sú založené na tom, že žalobkyňa sa nedovoľavala uplatnenia článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002, nemôžu konvalidovať neexistenciu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Ďalej Všeobecný súd uviedol, že na jednej strane otázka, či sa v prejednávanej veci uplatňoval článok 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v zásade môže mať zásadnú dôležitosť v štruktúre napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na jej možný vplyv na odôvodnenie a výrok tohto rozhodnutia. Na druhej strane podľa Všeobecného súdu zo znenia oznámenia zo 16. mája 2018 vyplýva, že odvolací senát v tomto štádiu konania zastával názor, že tvrdenia účastníkov konania a dôkazy predložené na podporu týchto tvrdení preukazovali, že podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 neboli splnené.

V tejto súvislosti Všeobecný súd vyvodil záver, že hoci od odvolacieho senátu nebolo možné požadovať, aby sa viazal oznámením zo 16. mája 2018, napriek tomu mu prislúchalo riadne odôvodniť príčiny, pre ktoré zastával názor, že sa musí odchýliť od záverov tohto oznámenia, keďže toto oznámenie, ako aj nadväzujúce pripomienky účastníkov konania boli súčasťou kontextu, v ktorom odvolací senát prijal napadnuté rozhodnutie. Všeobecný súd najmä zdôraznil, že mu neprislúcha nahrádzať odvolací senát pri skúmaní tvrdení, skutočností a dôkazov predložených žalobkyňou, ktoré mal vykonať na účely určenia, či uplatnenie článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 bolo v spore, ktorý mu bol predložený, sporné. Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie. Zamietol však návrh žalobkyne na zmenu rozhodnutia na základe judikátu „Edwin“.

d) Dôkazy nepredložené včas

- [Rozsudok z 10. novembra 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Etikety\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)⁵⁰

V tomto rozsudku, ktorého skutkový a právny rámec bol vysvetlený vyššie⁵¹, Všeobecný súd uplatnil v oblasti dizajnov Spoločenstva zásady týkajúce sa prípustnosti dôkazov predložených oneskorene.

V tejto súvislosti uviedol, že pokiaľ ide o prípustnosť dôkazov predložených oneskorene, EUIPO má širokú mieru voľnej úvahy, pretože nemusí zohľadniť dôkazy, ktoré neboli účastníkmi konania predložené včas.⁵² Všeobecný súd pripomenul, že keď má EUIPO rozhodnúť v konaní o výmaze, zohľadnenie dôkazov predložených oneskorene môže byť odôvodnené, ak sú relevantné pre

⁴⁹ Oznámenie adresované účastníkom konania zo strany odvolacieho senátu uvádzajúce, že sporný dizajn treba vymazať z dôvodu neplnenia podmienok uvedených v článku 4 nariadenia č. 6/2002.

⁵⁰ Pozri rovnako rubriku „I. 3. a. Osobitý charakter – Kritériá posúdenia“.

⁵¹ V súvislosti so skutkovým a právnym rámcom sporu pozri rubriku „I. 3. e. Osobitý charakter – Celkový dojem“, s. 18.

⁵² Podľa článku 63 ods. 2 nariadenia č. 6/2002.

výsledok konania o výmaze, ak tomu nebránia okolnosti a ak sú predložené na doplnenie dôkazov predložených v stanovenej lehote.

V prejednávanej veci Všeobecný súd dospel k záveru, že odvolací senát správne uplatnil svoju voľnú úvahu. Dôkazy predložené po prvýkrát pred odvolacím senátom mali totiž preukázať existenciu sprístupnenia skoršieho dizajnu verejnosti. Okrem toho tieto dôkazy dopĺňajú dôkazy už predložené pred výmazovým odborom, ktoré boli považované za nedostatočné na preukázanie sprístupnenia verejnosti. Tieto dôkazy boli preto relevantné na vyriešenie sporu a mohli oprávnené doplniť už predložené dôkazy.

Okrem toho v dôsledku prípustnosti týchto dôkazov nebolo porušené právo žalobkyne byť vypočutý, keďže v tejto súvislosti mohla predložiť svoje pripomienky pred odvolacím senátom.

e) Zachovanie v pozmenenej forme

- [*Uznesenie z 25. októbra 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz \[Prívesok \(bižutéria\)\] \(T-329/20, EU:T:2021:732\)*](#)

A bol majiteľom dizajnu Spoločenstva zobrazujúceho prívesok vo forme srdca, na ktorom bolo vygravírované slovo „pianegonda“. Spoločnosť 4B Company Srl podala na EUIPO návrh na výmaz tohto dizajnu z dôvodu, že v ňom bolo použité skoršie označenie s rozlišovacou spôsobilosťou. Tento návrh bol založený na používaní jej slovnej ochrannej známky Európskej únie PIANEGONDA zapísanej pre výrobky patriace medzi šperky.

V konaní o výmaze A požiadal o zachovanie sporného dizajnu v pozmenenej podobe v súlade s článkom 25 ods. 6 nariadenia č. 6/2002, a to bez rytiny slova zodpovedajúceho slovnej ochrannej známke PIANEGONDA. 4B Company namietala proti zachovaniu dizajnu v pozmenenej forme z dôvodu, že odstránenie ochrannej známky podľa nej neumožňovalo zachovať identitu dizajnu. Tento dizajn bol následne prevedený na spoločnosť Deenz Holding Ltd.

Výmazový odbor EUIPO zamietol návrh na zachovanie sporného dizajnu v pozmenenej forme a nariadil výmaz tohto dizajnu ako celku. V nadväznosti na odvolanie podané spoločnosťou Deenz Holding odvolací senát EUIPO nariadil výmaz sporného dizajnu v rozsahu, v akom používal slovnú ochrannú známku PIANEGONDA, a vyhovel návrhu na zachovanie v pozmenenej forme.

Všeobecný súd zamietol žalobu podanú navrhovateľkou výmazu z dôvodu, že nemá záujem na konaní v súvislosti s návrhom na zachovanie zápisu sporného dizajnu v pozmenenej forme, ktorý bol podaný po výmaze tohto dizajnu.

V prvom rade Všeobecný súd predovšetkým uviedol, že systém zavedený pre zápis dizajnov Spoločenstva je založený na zásade, podľa ktorej sú všetky prihlášky, ktoré spĺňajú formálne podmienky, zapísané do registra dizajnov Spoločenstva. Až v nadväznosti na návrh na výmaz dizajnu Spoločenstva, ktorý bol zapísaný, možno nariadiť jeho výmaz, najmä ak bolo použité také skoršie označenie s rozlišovacou spôsobilosťou, ako je v tomto prípade slovná ochranná známka Európskej únie, ktorej majiteľom je navrhovateľka výmazu, a to na návrh majiteľa tohto označenia.

Všeobecný súd ďalej poznamenal, že článok 25 ods. 6 nariadenia č. 6/2002 umožňuje zachovať zápis dizajnu Spoločenstva odstránením prvku obsahujúceho vadu. Táto možnosť, ako alternatívne riešenie k výmazu dizajnu ako celku, zabezpečuje proporionalitu sankcie. Zachovanie sporného dizajnu v rozsahu, v akom je toto zachovanie podmienené čiastočným vzdaním sa práva, má totiž za cieľ tak ochranu záujmov majiteľa tohto dizajnu, ako aj záujmov majiteľa označenia, ktorého používanie viedlo k výmazu.

Napokon Všeobecný súd konštatoval, že výmazový odbor rozhodol o dvoch návrhoch, a to jednak o návrhu na výmaz podanom navrhovateľkou výmazu, ktorému sa v tomto prípade vyhovel, a jednak o návrhu majiteľky sporného dizajnu na jeho zachovanie v pozmenenej podobe, ktorý bol zamietnutý.

Všeobecný súd uviedol, že túto časť rozhodnutia nemožno považovať za rozhodnutie, ktorým sa vyhovel prvému návrhu.

Keďže odvolací senát vyhovel navrhovateľke výmazu, jej žaloba na Všeobecnom súde jej nemôže priniesť nijaký prospech.

V druhom rade Všeobecný súd rozhodol, že navrhovateľka výmazu sa nemôže domáhať zrušenia rozhodnutia odvolacieho senátu v rozsahu, v akom vyhovel návrhu na zachovanie sporného dizajnu v pozmenenej forme. Pripustiť takúto možnosť by totiž znamenalo umožniť jej zasiahnuť do časti konania, ktorá sa týka návrhu majiteľky sporného dizajnu. Navrhovateľka výmazu sa tým, že poukazuje na porušenie článku 25 ods. 6 nariadenia č. 6/2002, hoci jej návrh na výmaz bol založený na článku 25 ods. 1 písm. e) toho istého nariadenia, snaží zmeniť predmet svojho návrhu na výmaz, ako aj dôvody uvedené na jeho podporu.

V treťom rade skutočnosť, že navrhovateľka výmazu si želá, aby bol dizajn vymazaný ako celok, nemôže predstavovať skutočne existujúci záujem na zrušení rozhodnutia odvolacieho senátu. V dôsledku toho Všeobecný súd dospel k záveru, že táto spoločnosť nemá právny záujem na zrušení tohto rozhodnutia.

3. Žaloba na súde Únie – Rozsah súdneho preskúmania

- [Rozsudok z 18. októbra 2012, Neuman a Galdeano del Sel/Baena Grupo \(C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Baena Grupo bola majiteľkou dizajnu Spoločenstva vyobrazujúceho sediacu postavu. Páni Neuman a Galdeano del Sel podali na EUIPO návrh na výmaz tohto dizajnu. EUIPO nariadil výmaz sporného dizajnu z dôvodu, že nemal osobitý charakter. Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba o neplatnosť, uviedol, že sporný dizajn vyvolával u informovaného užívateľa celkový dojem odlišný od dojmu, ktorý vyvoláva staršia ochranná známka, a zrušil rozhodnutie EUIPO.

Súdny dvor, na ktorý bolo podané odvolanie, v ktorom EUIPO tvrdil, že Všeobecný súd prekročil hranice svojho preskúmania, zamietol toto odvolanie, ako aj odvolania podané ostatnými účastníkmi konania a rozhodol o rozsahu súdneho preskúmania vykonávaného Všeobecným súdom.

Súdny dvor rozhodol, že Všeobecný súd môže v rámci žaloby o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu EUIPO vykonať úplné preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov Úradu na účely zistenia, či tieto senáty správne právne posúdili skutkový stav sporu, alebo či pri posúdení skutkových okolností, ktoré boli predložené týmto senátom, nedošlo k pochybeniu. Keď je totiž Všeobecný súd povolaný posúdiť zákonnosť rozhodnutia odvolacieho senátu Úradu, nemôže byť viazaný nesprávnym posúdením skutkového stavu, ktoré vykonal tento senát, keďže toto posúdenie je súčasťou záverov, ktorých zákonnosť je na Všeobecnom súde napadnutá.

Všeobecný súd však môže Úradu priznať istú mieru voľnej úvahy, najmä ak má tento Úrad vykonať vysoko technické posúdenie, a obmedziť sa, pokiaľ ide o rozsah svojho preskúmania rozhodnutí odvolacích senátov v oblasti priemyselných dizajnov, na preskúmanie zjavne nesprávneho posúdenia.

ZOZNAM PRESKÚMANÝCH ROZHODNUTÍ SÚDNEHO DVORA**A VŠEOBECNÉHO SÚDU**

[V CHRONOLOGICKOM PORADÍ]

SÚDNY DVOR

Rozsudok z 2. júla 2009, FEIA (C-32/08, EU:C:2009:418).....	s. 35
Rozsudok z 20. októbra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679)	s. 11
Rozsudok zo 16. februára 2012, Celaya Emparanza y Galdos International (C-488/10, EU:C:2012:88).....	s. 36
Rozsudok z 18. októbra 2012, Neuman a Galdeano del Sel/Baena Grupo (C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641)	s. 44
Rozsudok z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013).....	s. 7
Rozsudok z 22. júna 2016, Thomas Philipps (C-419/15, EU:C:2016:468).....	s. 37
Rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720).....	s. 4, 6 a 17
Rozsudok z 20. decembra 2017, Acacia a D'Amato (C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992).....	s. 25
Rozsudok z 8. marca 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172).....	s. 27
Rozsudok z 5. júla 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534).....	s. 3
Rozsudok z 28. októbra 2021, Ferrari (C-123/20, EU:C:2021:889).....	s. 24

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok z 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/ÚHVT – PepsiCo (Zobrazenie okrúhleho predmetu na účely reklamy) (T-9/07, EU:T:2010:96).....	s. 30
Rozsudok z 12. mája 2010, Beifa Group/ÚHVT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Písacie potreby)(T-148/08, EU:T:2010:190).....	s. 32
Rozsudok z 22. júna 2010, Shenzhen Taiden/ÚHVT – Bosch Security Systems (Komunikačné zariadenie) (T-153/08, EU:T:2010:248).....	s. 9 a 11
Rozsudok zo 14. júna 2011, Sphere Time/ÚHVT – Punch (Hodinky pripevnené na šnúrke) (T-68/10, EU:T:2011:269).....	s. 12, 15 a 23

Rozsudok z 13. novembra 2012, Antrax It/ÚHVT – THC (Radiátory ústredného kúrenia) (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592).....	s. 13
Rozsudok zo 6. júna 2013, Kastenholz/ÚHVT – Qwatchme (Ciferníky hodiniek) (T-68/11, EU:T:2013:298).....	s. 6
Rozsudok z 23. októbra 2013, Viejo Valle/ÚHVT – Établissements Coquet (Šálka a podšálka s ryhami a hlboký tanier s ryhami) (T-566/11 a T-567/11, EU:T:2013:549).....	s. 33
Rozsudok z 21. novembra 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/ÚHVT – Wenf International Advisers (Vývrtka) (T-337/12, EU:T:2013:601).....	s. 8
Rozsudok z 9. septembra 2014, Biscuits Poulit/ÚHVT – Banketbakkerij Merba (Sušienka) (T-494/12, EU:T:2014:757)....	s. 23
Rozsudok z 3. októbra 2014, Cezar/ÚHVT – Poli-Eco (Zásuvný diel) (T-39/13, EU:T:2014:852).....	s. 24
Rozsudok z 21. mája 2015, Senz Technologies/ÚHVT – Impliva (Dáždniky) (T-22/13 a T-23/13, EU:T:2015:310).....	s. 19
Rozsudok z 10. septembra 2015, H&M Hennes & Mauritz/ÚHVT – Yves Saint Laurent (Kabelky) (T-525/13, EU:T:2015:617).....	s. 13
Rozsudok zo 16. februára 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Radiátorové rebrá) (T-828/14 a T-829/14, EU:T:2017:87).....	s. 39
Rozsudok z 13. júna 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Plechovky) (T-9/15, EU:T:2017:386).....	s. 5
Rozsudok z 27. februára 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Puzdro na mobilný telefón) (T-166/15, EU:T:2018:100).....	s. 20
Rozsudok zo 17. mája 2018, Basil/EUIPO – Artex (Košiky na bicykle) (T-760/16, EU:T:2018:277).....	s. 39
Rozsudok zo 6. júna 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen (Vozidlo VW Caddy) (T-192/18, EU:T:2019:379).....	s. 21
Rozsudok zo 6. júna 2019, Porsche/EUIPO – Autec (Motorové vozidlá) (T-209/18, EU:T:2019:377).....	s. 14
Rozsudok z 13. júna 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Držiak informačných letákov pre vozidlá) (T-74/18, EU:T:2019:417).....	s. 12 a 18
Rozsudok z 24. septembra 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Skútre) (T-219/18, EU:T:2019:681).....	s. 32 a 34
Rozsudok z 10. júna 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío (Prípojky pre vozidlá) (T-100/19, EU:T:2020:255).....	s. 41
Rozsudok z 18. novembra 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products a Koopman International (Zariadenia na rozvod tekutín) (T-574/19, EU:T:2020:543).....	s. 28
Rozsudok z 21. apríla 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Fľaša na nápoje) (T-326/20, EU:T:2021:208).....	s. 30

DIZAJNY SPOLOČENSTVA

Rozsudok zo 16. júna 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno (Stolová lampa) (T-187/20, EU:T:2021:363).....	s. 8 a 9
Rozsudok z 20. októbra 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion (Špirálová gumička do vlasov) (T-823/19, EU:T:2021:718)	s. 21
Uznesenie z 25. októbra 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz [Privesok (bižutéria)] (T-329/20, EU:T:2021:732).....	s. 43
Rozsudok z 10. novembra 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich (Stavebný panel) (T-193/20, EU:T:2021:782).....	s. 10
Rozsudok z 10. novembra 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Etikety) (T-443/20, EU:T:2021:767).....	s. 16 a 42
Rozsudok z 27. apríla 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Sprchový odtokový žľab) (T-327/20, EU:T:2022:263)	s. 16 a 40